

คู่มือ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข
วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ
ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

คำนำ

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ ราชวิทยาลัย จุฬาภรณ ได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2562 เพื่อเป็น แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข โดยกำหนด ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพ การศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่ เป็นเลิศ(Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX)

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอรายละเอียดตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพของหน่วยงาน อย่างชัดเจน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และนำไปสู่ การสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพตามเป้าหมายของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ต่อไป

สิงห์ ๗ เอื้อวรกุล ๗

(ศาสตราจารย์ ดร.แพทย์หญิงจิรายุ เอื้อวรกุล)

คณบดีคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

ประวัติความเป็นมา

1

ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรมองค์กร อัตลักษณ์ เอกลักษณ์

2

นโยบายด้านประกันคุณภาพการศึกษา

4

โครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหารงาน

5

บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

6

ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

7

ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ

8

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพ

9

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

10

กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

12

แนวปฏิบัติในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

15

บทที่ 3 กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

การเตรียมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

20

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

21

การส่งผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

21

การนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายใน

22

บทที่ 4 ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557

23

ค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

24

เอกสารหลักฐานที่ควรมีตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ระดับคณะ

25

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education for Performance Excellence: EdPEX)

37

แนวทางในการดำเนินงานของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขที่นำเกณฑ์ EdPEX

มาใช้ในการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ และประกันคุณภาพการดำเนินงานองค์กร

42

บทที่ 5 แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

43

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ 6	นิยามศัพท์	
	อภิธานศัพท์เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	45
	อภิธานศัพท์เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ	53
ภาคผนวก		
	SOP ระบบประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	

บทที่ 1

บทนำ

1. ประวัติความเป็นมาของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข จัดตั้งขึ้นโดยพระปณิธานใน ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าอนังนางเหอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2558 โดยพระราชทานนามว่า “สำนักวิชาแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข” ซึ่งเป็นสำนักวิชาการแรกที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นภายใต้โรงพยาบาลจุฬาภรณ์ มูลนิธิจุฬาภรณ์ โดยทรงมุ่งหวังให้สำนักวิชาแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนและผลิตแพทย์ พยาบาล และบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและการสาธารณสุขในสาขาที่ขาดแคลน รวมทั้งจัดการศึกษาระดับหลังปริญญาในสาขาต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ โดยแรกเริ่มจัดตั้งทรงกำหนดให้ผลิตแพทย์ที่มีความเป็นนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ จำนวน 32 คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 50 คน และนักรังสีเทคนิคจำนวน 40 คน

โครงการจัดตั้งสำนักวิชาแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขนี้เป็นโครงการภายใต้สถาบันการแพทย์จุฬาภรณ์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติ 90 พรรษาพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพล อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในปี 2560 ซึ่งสถาบันการแพทย์จุฬาภรณ์นี้เป็นโครงการโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ส่วนขยาย 400 เตียง ครบวงจร เพื่อรองรับปริมาณคนไข้ที่เพิ่มมากขึ้น และสนับสนุนการเรียนการสอนหลักสูตรต่างๆ ของสำนักวิชาแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ต่อมาเมื่อวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ ได้รับการประกาศจัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2558 ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กำกับของมูลนิธิจุฬาภรณ์ โดยเปลี่ยนชื่อจากสถาบันการแพทย์จุฬาภรณ์ ในโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 90 พรรษา และเมื่อราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ พ.ศ.2559 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2559 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 19 เมษายน 2559 ภายหลังประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นเวลา 90 วัน ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าอนังนางเหอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการจัดโครงสร้างขององค์กรใหม่ตามโครงสร้างของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ สำนักวิชาแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข จึงได้รับการปรับเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข” และย้ายสังกัดจากโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ มูลนิธิจุฬาภรณ์ มาอยู่ในสังกัดของวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ ซึ่งเป็นส่วนงานภายใต้ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ โดยมีศาสตราจารย์ ดร.แพทย์หญิงจิรายุ เอื้อวรากุล เป็นคนบัตคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขคนแรก เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2560

สำนักวิชาแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของหลายๆ สาขาวิชา/คณะ ในราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ โดยในช่วงที่มีการปรับโครงสร้างองค์กรตาม พระราชบัญญัติราชวิทยาลัย จุฬาภรณ์ ได้มีการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม 2559 ซึ่งต่อมา ในปีการศึกษา 2560 ได้เปิดรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์รุ่นแรก ต่อมาในปี 2562 ได้มีการอนุมัติ จัดตั้งคณะเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์สุขภาพขึ้นอีก 1 คณะ จึงได้รับโอนย้ายหลักสูตรวิทยาศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชารังสีเทคนิค จากคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข นอกจากนี้ โรงเรียนการ สัตวแพทย์และสัตววิทยาประยุกต์ เดิมมีโครงสร้างอยู่ภายในสังกัดคณะแพทยศาสตร์และการ สาธารณสุข ซึ่งต่อมาได้แยกออกไปเป็นคณะสัตวแพทยศาสตร์และสัตววิทยาประยุกต์ ในปี 2563

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขได้ดำเนินการรับนักศึกษารุ่นที่ 1 ในปีการศึกษา 2560 ต่างๆ ดังนี้

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โดยความร่วมมือกับคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล รามาธิบดี (หลักสูตรรามารับดี-จุฬาภรณ์) จำนวน 32 คน โดยเรียนร่วมกับนักศึกษาแพทย์ ของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดทั้งหลักสูตร กิจกรรม การเรียนการสอน และแหล่งฝึกปฏิบัติงานหลัก ณ โรงพยาบาลรามาธิบดี และดำเนินการจัดการเรียนการสอน เช่นนี้ใน 5 รุ่นแรก

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารังสีเทคนิค เปิดรับนักศึกษารุ่นแรก จำนวน 37 คน ผ่านการอนุมัติหลักสูตรโดยคณะกรรมการสภราชวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ในการประชุม ครั้งที่ 2/2559 เมื่อวันอังคารที่ 3 พฤษภาคม 2559 และได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบให้การ รับรองสถาบันจากคณะกรรมการวิชาชีพสาขารังสีเทคนิค ในเดือนตุลาคม 2559

ต่อมาในปีการศึกษา 2561 ได้เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ข้อมูลสุขภาพ โดยความร่วมมือกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) จำนวน 40 คน และในปีการศึกษา 2562 ได้เปิดรับนักศึกษาระดับวิทยา ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์การแพทย์ จำนวน 10 คน โดยในปีการศึกษา 2563 จะเปิดรับ นักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 7 ปี (iBSc/MD) โดยความร่วมมือกับ University College London (UCL) สหราชอาณาจักร จำนวน 32 คน และในปีการศึกษา 2565 จะเปิดรับ นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมและวิศวกรรมการแพทย์ (BSc/BEng) โดยความร่วมมือกับ University of Newcastle เครือรัฐออสเตรเลีย จำนวน 40 คน

2. ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรมองค์กร อัตลักษณ์ของบัณฑิต และเอกลักษณ์ของคณะ

แพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

2.1 ปรัชญา

“เป็นเลิศเพื่อทุกชีวิต”

“Be Excellent for Lives”

2.2 ปณิธาน

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ มีปณิธานมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำด้านสุขภาพและการบริการทางการแพทย์ มีความสามารถด้านการวิจัย และพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งมีจิตวิญญาณอุทิศตนเพื่อสังคม เพื่อสร้างประโยชน์ให้เกิดกับมวลมนุษยชาติ

2.3 วิสัยทัศน์

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ ราชวิทยาลัยจุฬาภรณจะเป็นสถาบันระดับโลกที่ส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ด้วยความเป็นเลิศด้านการศึกษา วิจัย นวัตกรรม และการเป็นผู้นำ

2.4 พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อสร้างบัณฑิตด้านแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาชีพ และมีความสามารถด้านวิจัยและคิดค้นนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศ
2. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศ
3. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ มีธรรมาภิบาล และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยระดับสากล
4. ให้บริการวิชาการและวิชาชีพด้านการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างเป็นเลิศไม่เหลื่อมล้ำด้วยจิตเมตตาและความเพียร
5. สืบสาน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ศิลธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.5 ค่านิยม/วัฒนธรรมองค์กร

C - Commitment	มุ่งมั่น พากเพียร ไม่เลือกงาน
H - Honesty	ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม
U - Unity	สามัคคี มีวินัย เปิดใจกว้าง
L - Loyalty	มีศรัทธา จงรักภักดี รู้คุณแผ่นดิน

A - Altruism	เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง เสียสละ เป็นผู้ให้
B - Benevolence	เมตตา กรุณา กตัญญูรู้คุณ
H - Happiness	นำพาความสุข พอเพียง พอใจ
O - Opportunity	แสวงหาโอกาส แสวงหาเวลา แสวงหาจังหวะในการทำให้ส่วนรวมก่อนตนเอง
R - Research Excellence and Innovation	สู่ความเป็นเลิศด้านการวิจัย สร้างองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรม อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม
N - Networking	สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ความเป็นเลิศสู่ระดับสากล

2.6 อัตลักษณ์ของบัณฑิตคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

“มีปัญญา และทักษะชีวิต ที่เป็นเลิศเพื่อทุกชีวิต”

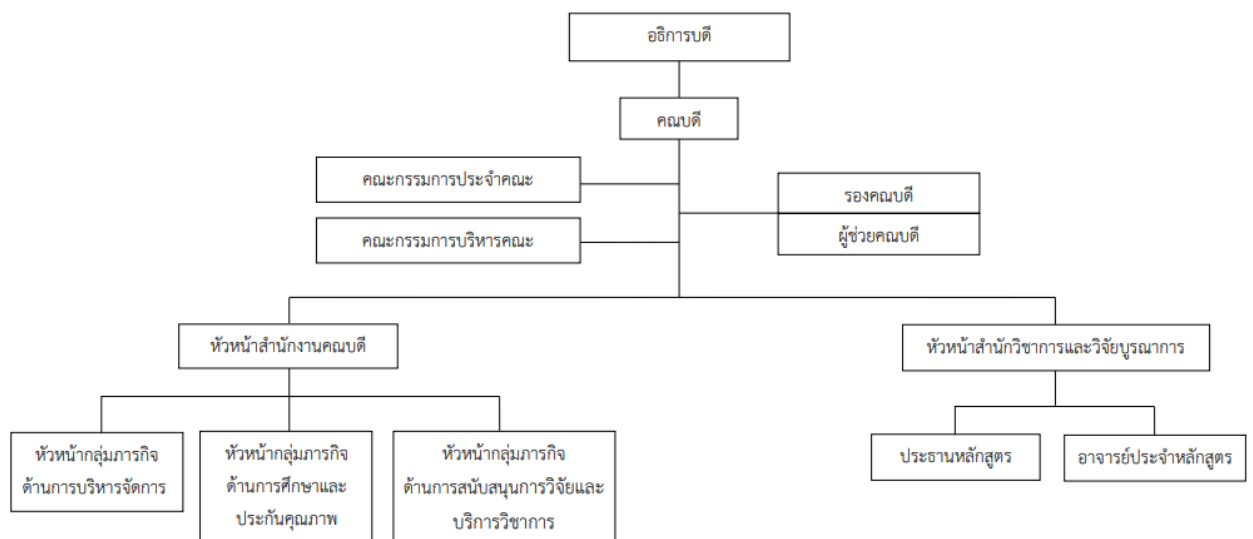
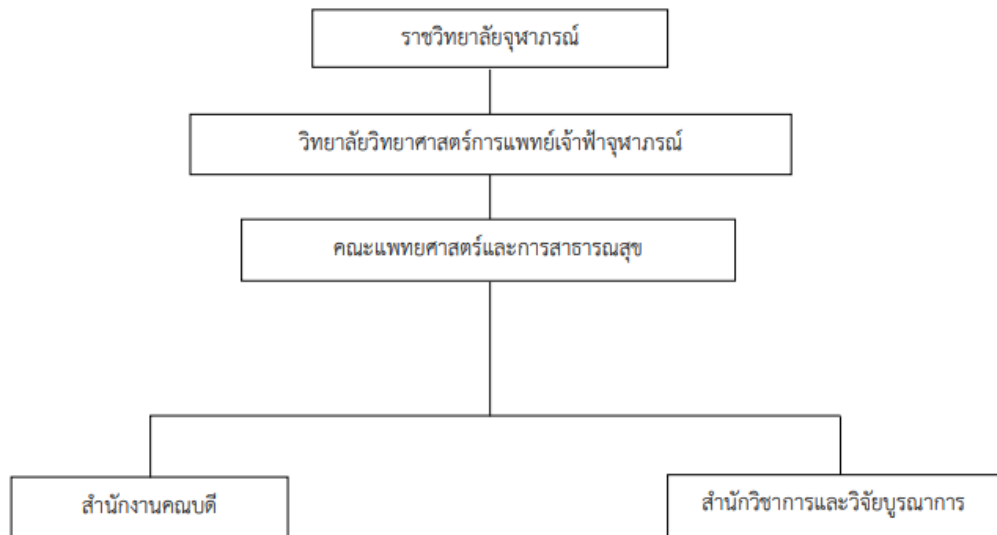
2.7 เอกลักษณ์คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

“เป็นต้นแบบการบูรณาการสหสาขา ด้านการบริหารจัดการการศึกษา การบริการวิชาการและสังคม และการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมด้านสุขภาพอย่างเป็นเลิศเพื่อทุกชีวิต”

3. นโยบายด้านประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

“คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณราชวิทยาลัยจุฬาภรณ จะจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ และระดับหลักสูตร และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา เพื่อบูรณาการมาตรฐาน เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX)”

4. โครงสร้างองค์กรและโครงสร้างการบริหารงาน

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

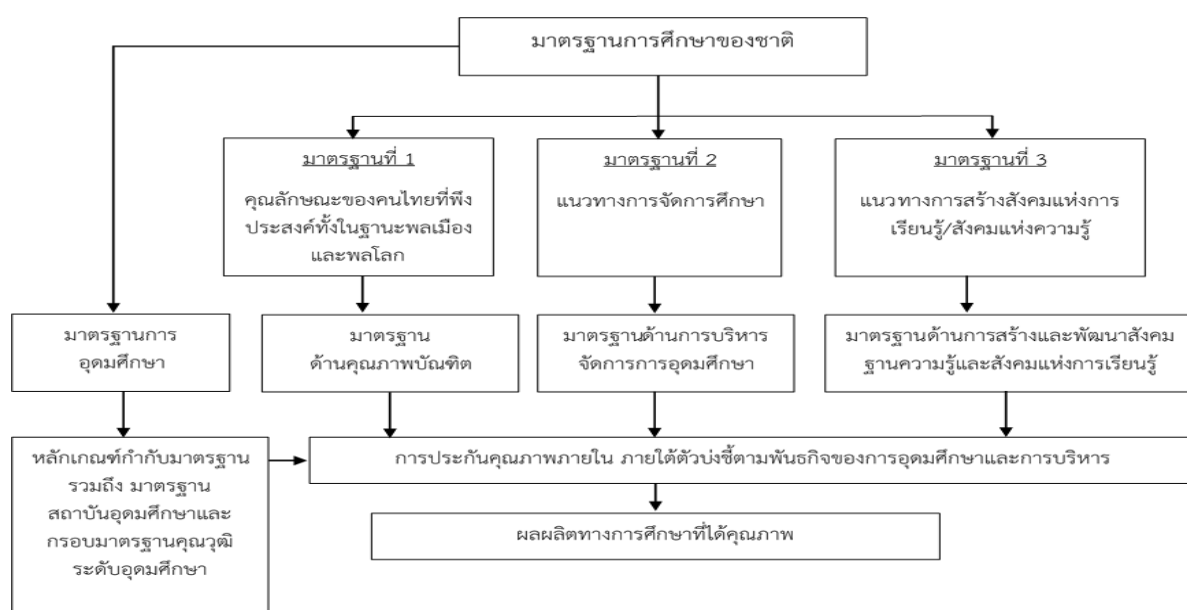
การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรับรองการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

กฎกระทรวง ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

กฎกระทรวง ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ได้กำหนดว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตาม

มาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่อนายงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

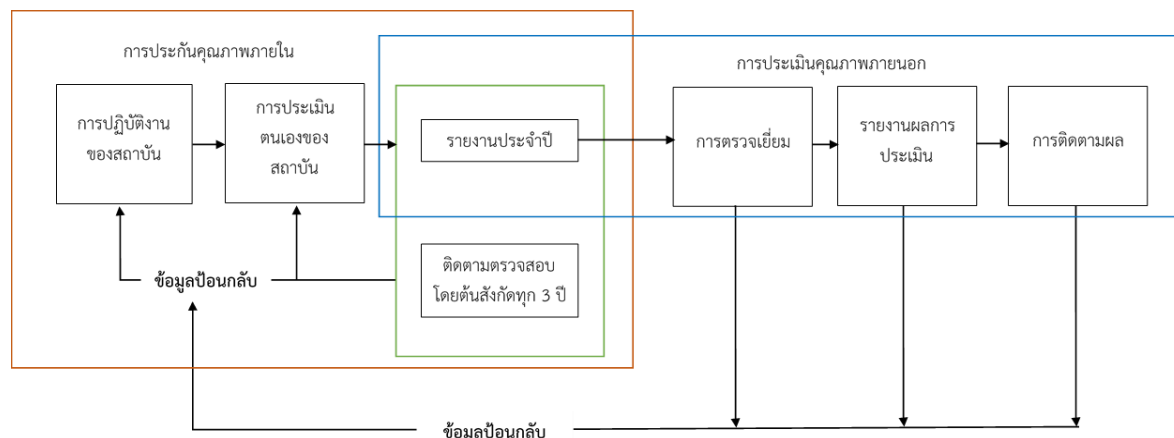
2. ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

3. ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 2.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งเป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับหลักสูตร การดำเนินการของคณะและสถาบัน เพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม

4. มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานเป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะเดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.หรือกรอบการปฏิบัติราชการ ตามมิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

การกำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ จะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีการนับทั้งจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้คณะหรือสถาบันดำเนินการและกรรมการประเมิน (Peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้น ๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ อยู่ในรูปแบบของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูป ร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเปรียบเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

5. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

การประกันคุณภาพการศึกษา มีกำหนดให้มีระบบและกลไกในการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบ (Quality Auditing) การประเมิน (Quality Assessment) และการรับรองคุณภาพ (Quality Accreditation) ในการดำเนินงานแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและตัวบ่งชี้ที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่า สถาบันมีการดำเนินงานที่ได้รับคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนเป็นแนวทางในการควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ ทั้งนี้ ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ประกาศนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของราชวิทยาลัย โดยมีนโยบายดังนี้

1. จัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ในทุกหน่วยงานภายในราชวิทยาลัย โดยเน้นหลักของการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และให้มีความสอดคล้องกับเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

2. กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับราชวิทยาลัย ระดับส่วนงานทางด้านการศึกษา ระดับคณะ ระดับหลักสูตร เพื่อทำหน้าที่วางแผนปฏิบัติ และติดตามดูแลกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน ตลอดจนประสานงานกับส่วนงานภายในราชวิทยาลัย เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ที่ราชวิทยาลัยกำหนด และรายงานให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของราชวิทยาลัยทราบอย่างสม่ำเสมอ

3. ส่งเสริมและสนับสนุนส่วนงาน/คณะ/หน่วยงานเพื่อจัดตั้งคณะทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาการปฏิบัติงานตามภารกิจของแต่ละส่วนงาน/คณะ/หน่วยงาน รวมทั้งการศึกษาวិเคราะห์ และการประเมินตนเอง การติดตามและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประเมิน

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยสอดคล้องกับนโยบายของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ซึ่งคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขมีนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ดังนี้

“คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข จะจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะฯ และระดับหลักสูตร โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา เพื่อมุ่งสู่มาตรฐาน เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX)”

เป้าหมาย

เพื่อให้คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ เพื่อให้คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขมีการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องมุ่งสู่วิสัยทัศน์ พันธกิจและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์
2. จัดการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบ กลไกและเกณฑ์การประกันคุณภาพ การศึกษา
3. กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ และการสาธารณสุข ระดับคณะและระดับหลักสูตร ให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของ คณะฯ
4. ดำเนินการเพื่อให้หลักสูตรของคณะฯ ได้รับการรับรองคุณภาพการศึกษาในระดับมาตรฐานสากล

อนึ่ง ในที่ประชุมสภाराชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ครั้งที่ 5 /2562 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2562 ได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) โดยมีแผนการใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา (ปีการศึกษา 2561 - 2564) คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 แผนการใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ระดับ	ปีการศึกษา			
	2561	2562	2563	2564 เป็นต้นไป
1. คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	IQA	IQA/EdPEX (OP+หมวด7)	EdPEX	EdPEX
2. หลักสูตร				
● หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรข้อมูลสุขภาพ	AUN-QA	AUN-QA	AUN-QA	AUN-QA
● หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์การแพทย์	-	AUN-QA	AUN-QA	AUN-QA
● หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	-	-	WFME	WFME
● หลักสูตรสองปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมทางการแพทย์	-	-	-	AUN-QA

หมายเหตุ :

EdPEX : Education Criteria for Performance Excellence

AUN-QA : ASEAN University Network - Quality Assurance

WFME : World Federation for Medical Education

6. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ประกอบด้วย วงจรคุณภาพ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนะทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา

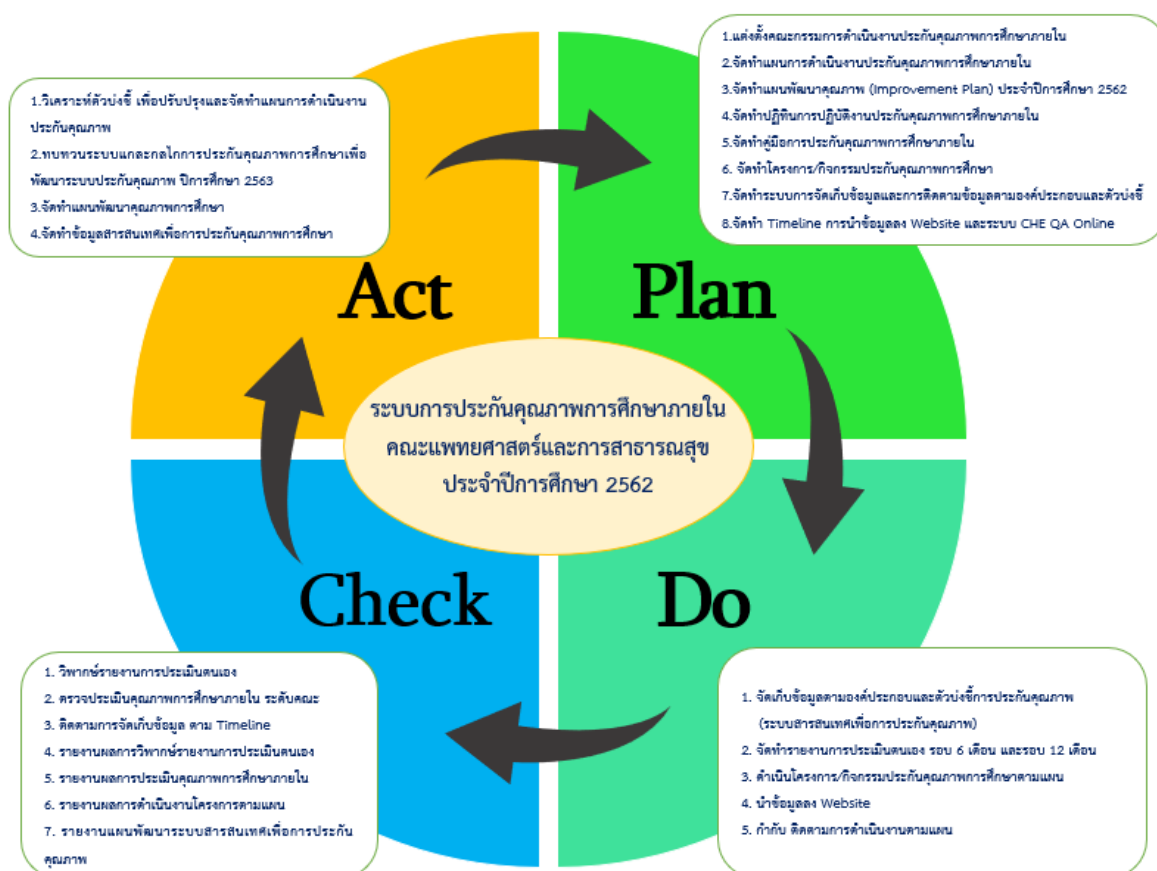
D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือ เดือนที่ 1- เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนสิงหาคม - กรกฎาคม ปีถัดไป)

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในเดือนสิงหาคม - ตุลาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ได้ใช้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาตามวงจรคุณภาพ 4 ขั้นตอน

กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ภาพที่ 2.4 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการและมาตรการของการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีการประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล ให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อน กระบวนการเพื่อให้เป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับหลักสูตร โดยมีหน้าที่กำหนดแผนการดำเนินงาน วางระบบและกลไกการประกันคุณภาพ พิจารณามาตรฐานตัวบ่งชี้และการประเมินคุณภาพ กำกับ ติดตาม ดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ระดับคณะ และดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทุกปีการศึกษา รายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับหลักสูตร และแผนพัฒนาคุณภาพแต่ละระดับ

2. แต่งตั้งผู้กำกับ ดูแลและผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ เพื่อเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง จัดทำรายงานการประเมินตนเองและเอกสารอ้างอิงตาม ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา และจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา

3. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะและระดับหลักสูตร

4. จัดกิจกรรม/โครงการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ให้กับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5. พัฒนาระบบเครือข่ายของฐานข้อมูลกลางและระบบรายงาน เพื่อรับส่งและป้อนกลับข้อมูลให้กับ หลักสูตร คณะและราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

6. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ (MOU) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งภายในและภายนอกราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

7. แนวปฏิบัติในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ คณะและระดับหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติในการประเมินคุณภาพคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมี ขั้นตอนดังนี้

7.1 การเตรียมการของหน่วยรับการประเมิน ก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

7.1.1 การเตรียมรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน (SAR)

1) จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำ รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกัน คุณภาพ (CHE QA Online)

2) จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

2.1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2.2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามส่วนงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใด ส่วนงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่าง ๆ ได้ในคราวเดียว

7.2 การเตรียมบุคลากร

1) การเตรียมบุคลากรในแต่ละส่วนงาน ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร

1.2) ทำความเข้าใจกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

1.3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

1.4) สร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกคนว่าการประกันคุณภาพ คือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

2) การเตรียมบุคลากรเพื่อเป็นผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากรจำนวน 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

2.1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างละเอียด รวมถึงทำความเข้าใจในภารกิจของหน่วยรับการประเมินและราชวิทยาลัยเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมินรวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้

2.2) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกส่วนงานว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใครตามตารางการประเมินที่คณะกรรมการประเมินกำหนด

2.3) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินจะต้องสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

7.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

1) ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1.1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมากโดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

1.2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

1.3) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

1.4) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใดเพิ่มเติม

2) ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

7.4 แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1) การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

คณะเป็นผู้สรรหาคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และเสนอรายชื่อให้ราชวิทยาลัย เพื่อจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ รวมถึงดำเนินการจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทราบ โดยแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ มีดังนี้

องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประกอบด้วย

- ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน
- ประธานกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกราชวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกคณะ ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่จัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ มีดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่า หรือ
- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะและเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- ผู้ที่คณะพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำของวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี
- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี

7.5 การดำเนินการของส่วนงานรับการประเมินระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

- 1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
- 2) ระหว่างการตรวจเยี่ยม ให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเยี่ยมชม หรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ
- 3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้ เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายใน ตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
- 4) ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก
- 5) บุคลากรทุกคนควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลย้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม ตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

7.6 การดำเนินการของส่วนงานรับการประเมินภายหลังการประเมินคุณภาพ

- 1) คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ และคณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดที่ควรปรับปรุง และเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุด กิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
- 2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าคณะชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย
- 3) คณะควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป

บทที่ 3

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ กำหนดให้ระดับคณะและระดับหลักสูตร มีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกปีการศึกษา โดยราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ แบ่งออกเป็น

1. การเตรียมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
2. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
3. การส่งผลรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
4. การนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายใน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
2. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX)

1. การเตรียมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1.1 คณะวางแผนการรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2562

1.2 คณะจัดเก็บข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลกลาง (เชิงปริมาณ) รวมถึงรายการหลักฐาน และจัดทำรายงานการประเมินตนเอง รอบ 6 เดือน และรอบ 12 เดือน โดยต้องรายงานการประเมินตนเองทุกองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยจัดเก็บเอกสารหลักฐานเป็นไฟล์ไว้ที่ Shared Drives คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข folder: 4.งานประกันคุณภาพการศึกษา

1.3 จัดทำโครงร่างองค์กร (OP) และผลลัพธ์ (หมวด 7)

1.4 คณะเสนอรายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นแบบกลุ่ม

1.4.1 ผู้ประเมิน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(ถ้ามี) กรรมการ และกรรมการและเลขานุการ

1.4.2 คุณสมบัติผู้ประเมิน

1) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

2) กรรมการ และ กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จัดโดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ถ้ามี) เป็นผู้ประเมินที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินของสกอ. หรือที่ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ จัดโดยใช้หลักสูตรของ สกอ. หรือ เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ สามารถให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่ประเมินได้

ทั้งนี้ คณะกรรมการผู้ประเมิน จะต้องมียังน้อย 1 คน ที่มีประสบการณ์การประเมินแบบ EdPEx หรือ TQA

คณะจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) พร้อมเอกสารหลักฐานอาจเป็นรูปของ CD ตามจำนวนคณะกรรมการประเมินฯ หรือเชื่อมโยงหลักฐานประกอบการประเมิน (Link) ที่ Drive: 4.งานประกันคุณภาพการศึกษา จัดส่งมายังงานประกันคุณภาพการศึกษาคณะ ก่อนกำหนดการประเมิน 20 วัน เพื่อส่งให้คณะกรรมการประเมินฯ ก่อนกำหนดการประเมิน 15 วัน

2. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

2.1 คณะผู้บริหาร บุคลากรของคณะพร้อมให้ข้อมูล (รับการสัมภาษณ์) เอกสารหลักฐานเพิ่มเติมระหว่างการตรวจประเมิน รวมถึงนักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต (ถ้ามี)

2.2 คณะกรรมการนำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโดยวาจา รวมทั้งแนวทางและข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงร่างองค์กร (OP) และผลลัพธ์ (หมวด 7) พร้อมจัดทำสรุปรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ส่งให้คณะ ภายใน 7 วัน หลังวันประเมิน

3. การส่งผลรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

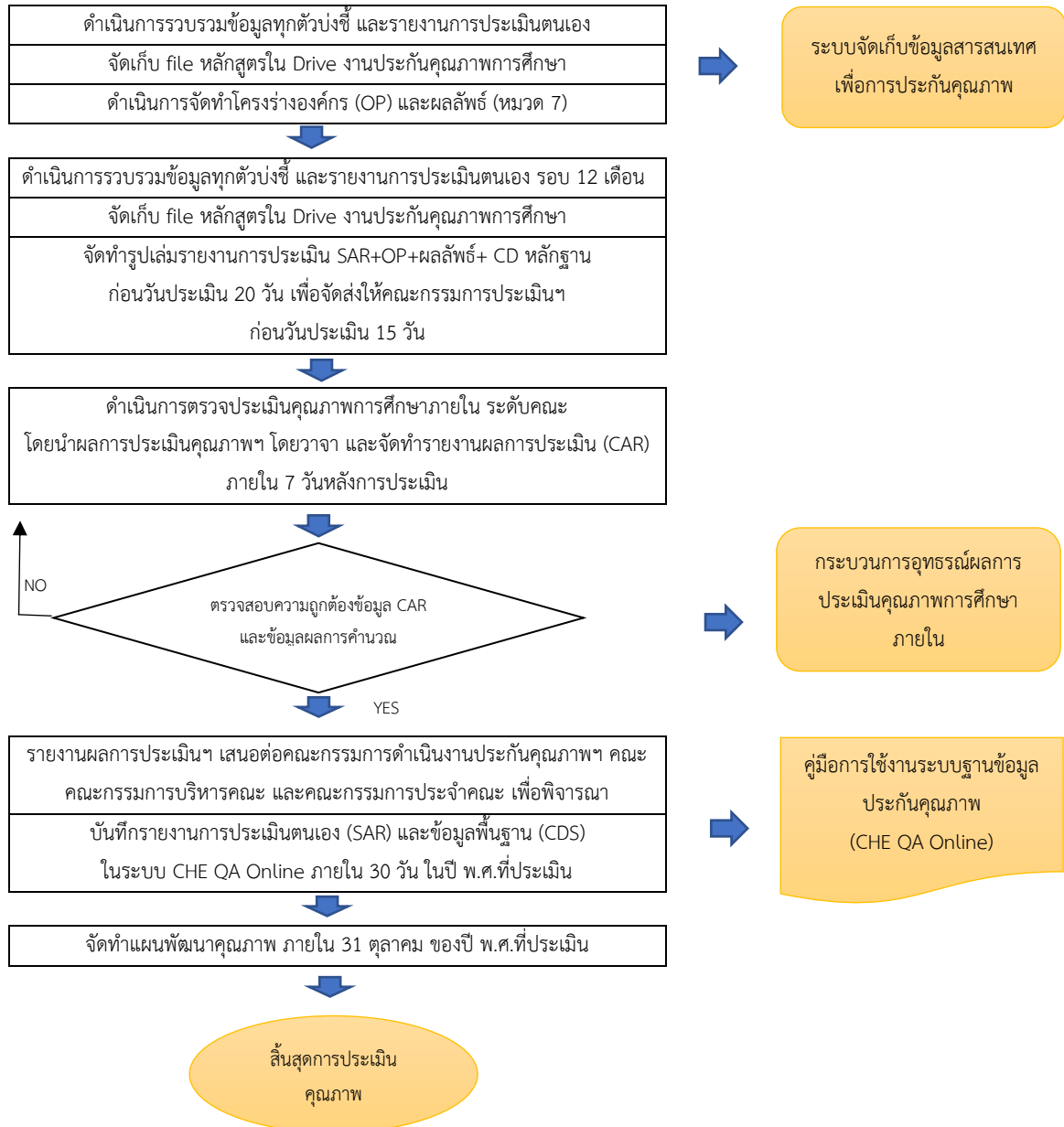
3.1 คณะจัดส่งเล่มรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่มีลายเซ็นจริงของคณะกรรมการประเมิน จำนวน 1 เล่ม (ข้อ 2.2) หลังวันประเมินและไม่เกิน 15 กันยายน ในปี พ.ศ. ที่ประเมิน

3.2 คณะจัดทำรายงานการประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และรายงานข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set : CDS) ให้เสร็จสิ้นภายใน 30 กันยายน ในปีพ.ศ.ที่ประเมิน

4. การนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายใน

4.1 คณะนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานแผนปฏิบัติการประจำปี และ/หรือแผนกลยุทธ์ในปีถัดไป และส่งเอกสารแผนพัฒนาคุณภาพที่มีการลงนามของคณบดี ภายใน 31 ตุลาคม ในปีพ.ศ. ที่ประเมิน

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ (ปีการศึกษา 2562)
เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาของ สกอ. + EdPEx (โครงสร้างองค์กร(OP) + ผลลัพธ์ หมวด 7)

หมายเหตุ : OP : Organization Profile
CDS : Common Data Set
SAR : Self Assessment Report
CAR : Check Assessment Report

บทที่ 4

ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับ คณะ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ จำนวนรวม 13 ตัวบ่งชี้ ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ตัวบ่งชี้โดยการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับคณะที่ใช้เกณฑ์การประเมินฯ ดังกล่าว จำแนกเป็น

1. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	การคิดรอบปี
1.การผลิตบัณฑิต	สกอ. 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ไม่นำผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรมาคำนวณ เนื่องจากทุกหลักสูตรใช้เกณฑ์ AUN-QA	ปีการศึกษา
	สกอ. 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ปีการศึกษา
	สกอ. 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ปีการศึกษา
	สกอ. 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำ	ปีการศึกษา
	สกอ. 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	ปีการศึกษา
	สกอ. 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	ปีการศึกษา
2. การวิจัย	สกอ. 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	ปีการศึกษา
	สกอ. 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ตัวตั้ง = ปีปฏิทิน ตัวหาร = ปีปฏิทิน

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา	การคิดรอบปี
2. การวิจัย (ต่อ)	สกอ. 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย	ตัวตั้ง = ปีปฏิทิน ตัวหาร = ปีปฏิทิน
3. การบริการวิชาการ	สกอ. 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	ปีการศึกษา
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	สกอ. 4.1 ระบบกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ	ปีการศึกษา
5. การบริหารจัดการ	สกอ. 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ	ปีงบประมาณ/ ปีการศึกษา
	สกอ. 5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ	ปีการศึกษา

เอกสารอ้างอิง : คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. ค่าเป้าหมายการดำเนินงานตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	หน่วยนับ	เป้าหมาย	
		ปีการศึกษา 2561	ปีการศึกษา 2562
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต			
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	เป็นไปตามเกณฑ์	เป็นไปตามเกณฑ์	เป็นไปตามเกณฑ์
1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	ร้อยละ 40 ขึ้นไป	ร้อยละ 80 ขึ้นไป
1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	ร้อยละ 60 ขึ้นไป	ร้อยละ 80 ขึ้นไป
1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	คะแนน	5 คะแนน	5 คะแนน
1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	คะแนน	(5 ข้อ) 4 คะแนน	(5 ข้อ) 4 คะแนน
1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	หน่วยนับ	เป้าหมาย	
		ปีการศึกษา 2561	ปีการศึกษา 2562
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย			
2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	คะแนน	5 คะแนน (100,000 บาทขึ้นไป ต่อคน)	5 คะแนน (220,000 บาทขึ้นไป ต่อคน)
2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ร้อยละ	ร้อยละ 60 ขึ้นไป	ร้อยละ 60 ขึ้นไป
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม			
3.1 การบริการวิชาการ	คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	คะแนน	(5 ข้อ) 4 คะแนน	(5 ข้อ) 4 คะแนน
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ			
5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	คะแนน	(7 ข้อ) 5 คะแนน	(7 ข้อ) 5 คะแนน
5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพ หลักสูตร	คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน	(6 ข้อ) 5 คะแนน

3. เอกสารหลักฐานที่ควรมีตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ระดับคณะ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
1.การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	เนื่องจากทุกหลักสูตรใช้เกณฑ์ AUN-QA จึงไม่นำผลคะแนนมาคำนวณ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	- ข้อมูลรายชื่อและจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดประจำปีการศึกษา 2562
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	- ข้อมูลรายชื่อและจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดประจำปีการศึกษา 2562
	1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	- ข้อมูลค่า SCH และ FTES ปีการศึกษา 2562 - สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา เป็นกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ 20 : 1

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
1.การผลิตบัณฑิต (ต่อ)		หมายเหตุ : Student Credit Hours : SCH คือ ผลบวกของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน Full time Equivalence of Student : FTES คือ อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาควิชาหรือกลุ่มวิชาเต็มเวลาโดยคิดตามการปฏิบัติงานสอนให้กับนักศึกษา
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ 1.คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา 2.คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์และบุคลากรให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าระดับคณะและระดับหลักสูตร
		ข้อ 2 มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา - Website Facebook ของคณะและวิทยาลัยฯ - คู่มือนักศึกษา หมายเหตุ : ในปีการศึกษา 2562 คณะยังไม่มีบัณฑิตจบการศึกษา จึงยังไม่มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา และไม่มีการประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรม
		ข้อ 3 จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา หมายเหตุ : ในปีการศึกษา 2562 คณะยังไม่มีบัณฑิตจบการศึกษา จึงยังไม่มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา และไม่มีการประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรม ข้อ 4 ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน - รายงานผลการประเมินการจัดกิจกรรม - รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการนักศึกษา

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
1.การผลิตบัณฑิต (ต่อ)	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ต่อ)	- รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ - รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ ข้อ 5 นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา - รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการนักศึกษา เรื่องการนำผลการประเมินจากการจัดกิจกรรมและการจัดบริการ มาปรับปรุงและพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป - รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ - รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะ โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม 1. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา โดยมีนักศึกษามีส่วนร่วมในการคิดแผนการจัดกิจกรรม 2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการนักศึกษา ข้อ 2 ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการ ประกอบด้วย (1) คุณธรรม จริยธรรม (2)ความรู้ (3)ทักษะทางปัญญา (4)ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ - รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษา ข้อ 3 จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา - รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับนักศึกษา

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
1.การผลิตบัณฑิต (ต่อ)	1.6 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี (ต่อ)	ข้อ 4 ทุกกิจกรรมที่ดำเนินงานมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป 1. รายงานสรุปผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการนักศึกษา 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 4. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 5 ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา - รายงานผลการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการตามแผน
		ข้อ 6 นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา 1. รายงานผลการประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการนักศึกษา 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ
2.การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ 1. เว็บไซต์ฐานข้อมูลงานวิจัยของคณะและวิทยาลัยฯ 2. ระบบฐานข้อมูลนักวิจัย 3. ฐานข้อมูลทรัพยากรเส้นทางปัญญา 4. บริการฐานข้อมูลออนไลน์
		ข้อ 2 สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในประเด็นดังต่อไปนี้ - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติการสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
2.การวิจัย (ต่อ)	2.1 ระบบและกลไกการบริหาร และพัฒนางานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ (ต่อ)	- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
		1.ภาพห้องปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ห้องสมุด แหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 2.ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ 3.โครงการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ
		ข้อ 3 จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 1.สมุดงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2.คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกองทุนวิจัย หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัยและตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินรางวัลสนับสนุนงานสร้างสรรค์หรือสิ่งประดิษฐ์จากงบประมาณกองทุนวิจัย 3.ประกาศการให้ทุนสนับสนุนการวิจัย 4.เอกสารสัญญาการรับทุนวิจัย
		ข้อ 4 จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ 1.คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกองทุนวิจัย หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัยและตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินรางวัลสนับสนุนงานสร้างสรรค์หรือสิ่งประดิษฐ์จากงบประมาณกองทุนวิจัย 2.เอกสารการไปประชุมวิชาการ/วิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารภายในประเทศและต่างประเทศ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
2.การวิจัย (ต่อ)	2.1 ระบบและกลไกการบริหาร และพัฒนางานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ (ต่อ)	ข้อ 5 มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยมีการสร้างขวัญ และกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ดีเด่น 1.เอกสารขอรับการสนับสนุนค่าตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ 2.เอกสารขอรับทุนไปเพิ่มพูนความรู้ในต่างประเทศ 3.โครงการประกาศเกียรติคุณนักวิจัย เพื่อเป็นการสนับสนุน และสร้างขวัญกำลังใจแก่นักวิจัยในการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และเป็นการกระตุ้นให้เกิดนักวิจัยรุ่นใหม่เกิดขึ้น
		ข้อ 6 มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบ ที่กำหนด - คู่มือการวิจัยมีแสดงระบบสนับสนุนการจดสิทธิบัตรทรัพย์สิน ทางปัญญาและขั้นตอนการจดทะเบียนสิทธิบัตร - ระบุว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรม
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์	1. ประกาศการให้ผู้ที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย และ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรทั้งภายในและภายนอก 2. เอกสารสัญญาการรับทุน 3. ข้อมูลรายชื่อและจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด
	2.3 ผลงานทางวิชาการของ อาจารย์ประจำและนักวิจัย	1. บทความวิจัยหรือบทความวิชาการของอาจารย์ที่มีผลงาน 2. ข้อมูลรายชื่อและจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด
3.การบริการ วิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่ สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับ ความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผน และโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำ คณะเพื่อพิจารณาอนุมัติ 1.คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านบริการวิชาการ คณะ 2.รายงานสำรวจและความต้องการบริการวิชาการของชุมชน 3.แผนปฏิบัติการด้านบริการวิชาการ คณะแพทยศาสตร์และ การสาธารณสุข 4. คู่มือการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยฯ 5.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริการวิชาการ 6.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
3.การบริการ วิชาการ (ต่อ)	3.1 การบริการวิชาการแก่ สังคม (ต่อ)	7.รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 2 โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำ แผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดผลต่อ การพัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือสังคม 1. แผนปฏิบัติการด้านบริการวิชาการ 2. คู่มือการดำเนินงานบริการแก่สังคม 3. บทความเผยแพร่องค์ความรู้จากการบริการวิชาการแก่ ชุมชนทาง website facebook workplace ฯลฯ
		ข้อ 3 โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 อย่างน้อยต้องมี โครงการที่บริการแบบให้เปล่า - โครงการ/กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านบริการวิชาการ
		ข้อ 4 ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการ บริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 และนำเสนอกรรมการประจำ คณะ เพื่อพิจารณา 1. รายงานผลการดำเนินงานโดยมีการประเมินความสำเร็จ ตามตัวบ่งชี้ตามแผน/โครงการบริการวิชาการ 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริการวิชาการ 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 4. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 5 นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือ พัฒนาการให้บริการวิชาการแก่สังคม 1.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริการวิชาการ เรื่องการ นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนบริการวิชาการเพื่อ พัฒนาในปีการศึกษาต่อไป 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 6 คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับ สถาบัน - คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการระดับวิทยาลัยฯ - โครงการ/กิจกรรมที่บุคลากรของคณะเข้าไปร่วม

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
4.การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม - คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการนักศึกษา
		ข้อ 2 จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ 1.แผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมคณะ 2.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 3.รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 3 กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 1.รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการนักศึกษา 2.โครงการ/กิจกรรมตามแผน
		ข้อ 4 ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม - รายงานผลการดำเนินงานโครงการตามแผนโดยมีการประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนฯ
		ข้อ 5 นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 1.รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการนักศึกษา 2.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 3.รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
		ข้อ 7 กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ -
5.การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 พัฒนากลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะสถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะและพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตาม ตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ 1.แผนยุทธศาสตร์ราชวิทยาลัย

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
5.การบริหารจัดการ (ต่อ)	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ (ต่อ)	2.แผนยุทธศาสตร์คณะ 3.สรุปผลการวิเคราะห์ SWOT และการวิเคราะห์ TOWS matrix 4.รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการแผนกลยุทธ์และจัดทำแผนปฏิบัติการ 5.แผนดำเนินงานคณะ 6.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 7.รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 2 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน 1. สมุดงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2. งบประมาณของแต่ละหลักสูตร (มีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน) 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 4. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 3 ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง 2. แผนบริหารความเสี่ยง 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง 4. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 5. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 4 บริหารงานด้านหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน 1) หลักประสิทธิผล 1. แผนปฏิบัติการประจำปี 2. รายงานการติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
5.การบริหารจัดการ (ต่อ)	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ (ต่อ)	3. รายงานการใช้งบประมาณรายไตรมาส / ประจำปี 2) หลักประสิทธิภาพ 1. คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่/อาจารย์ 2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ 3. รายงานการใช้งบประมาณรายไตรมาส/ประจำปี 3) หลักการตอบสนอง 1. รายงานผลการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ 2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านต่าง ๆ 3. สรุปผลโครงการบริการวิชาการ 4. แบบฟอร์มการขอให้ทรัพยากรต่าง ๆ ของคณะ 5. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ 4) หลักการรับผิดชอบ 1. แผนปฏิบัติการ 2. ผลการประเมินด้านต่าง ๆ ในเว็บไซต์ และผลการประเมินตนเองของกรรมการบริหารคณะ 3. แผนบริหารความเสี่ยงคณะ 5) หลักความโปร่งใส 1. รายงานการประชุมอาจารย์และบุคลากร 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 3. รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ 4. รายงานการใช้งบประมาณรายไตรมาส/ประจำปี 6) หลักการมีส่วนร่วม 1. โครงการบริการวิชาการต่าง ๆ 2. เว็บไซต์คณะและวิทยาลัย 3. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานต่าง ๆ 7) หลักการกระจายอำนาจ 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะ 2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านต่าง ๆ 8) หลักนิติธรรม 1. รายงานการประเมินผลงานผู้บริหารคณะ 2. ประกาศ เรื่อง จรรยาบรรณ คุณธรรมจริยธรรมสำหรับอาจารย์และบุคลากร

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
5.การบริหารจัดการ (ต่อ)	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ (ต่อ)	9) หลักความเสมอภาค 1. นโยบายคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 2. ประกาศสวัสดิการสำหรับบุคลากร 3. แผนพัฒนาบุคลากรคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ 1. นโยบายคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 2. รายงานการประชุมคณะกรรมการชุดต่าง ๆ 3. รายงานการประเมินผลงานผู้บริหารคณะ
		ข้อ 5 ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง 1.แผนการจัดการความรู้ 2.รายงานผลการดำเนินงานจัดการความรู้ 3.แนวปฏิบัติที่ดี เช่น การเขียนบทความวิทยาศาสตร์ การเขียนผลงานทางวิชาการอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ ฯลฯ
		ข้อ 6 การกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน 1.นโยบายคณะฯ เรื่องการสรรหาและการพัฒนาบุคลากร สาขาวิชาการและสายสนับสนุน 2.ประกาศคณะฯ เรื่อง ภาระงานบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ 3.แผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ 4.แผนอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ
		ข้อ 7 ดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสม และสอดคล้องกับพันธกิจ และพัฒนาการของคณะที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ -

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
5.การบริหารจัดการ (ต่อ)	5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน ข้อ 1 ระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตร 1.คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับหลักสูตร 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะ 3.รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร 4.บันทึกข้อความเรื่อง การกำกับติดตามรายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร
		ข้อ 2 มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา 1.คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร 2.คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง 3.รายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 4.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 5.รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ
		ข้อ 3 มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตร 1.แผนปฏิบัติการคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 2.สมุดงบประมาณรายจ่ายประจำปี 3.รายงานสรุปโครงการ/กิจกรรมงานประกันคุณภาพการศึกษา
		ข้อ 4 มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา 1.รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 2.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร 3.รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ 4.รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	เอกสาร/หลักฐานที่ควรมี
5.การบริหารจัดการ (ต่อ)	5.2 ระบบกำกับกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร (ต่อ)	ข้อ 5 นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 1.รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 2.แผนพัฒนาคุณภาพ ระดับหลักสูตร ข้อ 6 มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน - รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

4. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education for Performance Excellence:

EdPEx)

โครงสร้างองค์กร (Organization Profile: OP) และผลลัพธ์ (หมวด 7)

บทนำ : โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างองค์กร คือ ภาพรวมโดยย่อของหน่วยงาน 1) ลักษณะองค์กร สิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงาน 2) สภาพแวดล้อมการแข่งขันองค์กรและเป้าหมายสำคัญที่หน่วยงานเผชิญอยู่

P.1 ลักษณะองค์กร (Organizational Description) : คุณลักษณะที่สำคัญของหน่วยงานคืออะไร

ให้อธิบายลักษณะสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของหน่วยงานและความสัมพันธ์หลักกับผู้เรียน ลูกค่างานกลุ่มอื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร (Organizational Environment)

(1) หลักสูตร หรือผลิตภัณฑ์

หน่วยงานมีหลักสูตร หรือผลิตภัณฑ์ ที่สำคัญอะไรบ้าง (ดูคำอธิบายในหมายเหตุ) ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของแต่ละหลักสูตร หรือผลิตภัณฑ์ที่มีต่อความสำเร็จของหน่วยงานคืออะไร หน่วยงานใช้วิธีการอย่างไร ในการส่งมอบหลักสูตร หรือผลิตภัณฑ์

(2) พันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยม (MISSION ,VISION and VALUES)

พันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมของหน่วยงานที่ได้ประกาศไว้คืออะไร สมรรถนะหลักของหน่วยงาน (CORE COMPETENCIES) คืออะไร และมีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับพันธกิจของสถาบัน

(3) ลักษณะโดยรวมของบุคลากร (WORKFORCE Profile)

ลักษณะโดยรวมของบุคลากรเป็นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของบุคลากรหรือและความต้องการบุคลากรหรือไม่

1. หน่วยงานจำแนกบุคลากรหรือคณาจารย์/พนักงานเป็นกลุ่มและประเภทอะไรบ้าง
2. ข้อกำหนดด้านคุณวุฒิทางการศึกษาของคณาจารย์/พนักงานในแต่ละกลุ่ม แต่ละประเภทมีอะไรบ้าง
3. มีองค์ประกอบสำคัญอะไรที่ทำให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้บุคลากรมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อให้หน่วยงานบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ บุคลากรและภาระงานในหน่วยงาน มีความหลากหลายอย่างไร ให้ระบุกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเจรจาสิทธิประโยชน์กับสถาบันคืออะไร ให้ระบุข้อกำหนดพิเศษด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่สำคัญของหน่วยงานคืออะไร

(4) สินทรัพย์ (Assets)

หน่วยงาน มีอาคาร สถานที่ เทคโนโลยี และอุปกรณ์ที่สำคัญอะไรบ้าง

(5) กฎระเบียบข้อบังคับ (Regulatory Requirements)

หน่วยงานดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับ ที่สำคัญอะไรบ้าง กฎระเบียบข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรอง มาตรฐาน/วิทยฐานะ การรับรองคุณสมบัติหรือการขึ้นทะเบียน (Accreditation , Certification) มาตรฐานการศึกษา และกฎระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม การเงิน และด้านหลักสูตรและผลิตภัณฑ์อื่น ที่บังคับใช้กับหน่วยงาน มีอะไรบ้าง

ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์กร (Organizational Relationships)

(1) โครงสร้างองค์กร (Organizational Structure)

โครงสร้างและระบบการกำกับดูแลของหน่วยงานมีลักษณะอย่างไร และความสัมพันธ์เชิงการรายงานระหว่างสภามหาวิทยาลัย/สภาสถาบัน/คณะกรรมการกำกับดูแลองค์กร ผู้นำระดับสูง และองค์กรแม่ มีลักษณะเช่นใด

(2) ผู้เรียน ลูกค้ากลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (CUSTOMERS and STAKEHOLDERS)

ส่วนตลาด กลุ่มผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของหน่วยงานมีอะไรบ้าง (*) กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการและความคาดหวังที่สำคัญอะไรบ้างต่อหลักสูตร และการบริการที่สนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น แต่ละกลุ่มมีความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไร ผลิตภัณฑ์อื่นสนับสนุนต่อ ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และการปฏิบัติการ ความต้องการและความคาดหวังของส่วนตลาด กลุ่มผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไร

(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือ (Suppliers and PARTNERS)

ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ (COLLABORATORS) ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่สำคัญมีประเภทอะไรบ้าง กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ มีบทบาทอย่างไรต่อ

1. ระบบงาน โดยเฉพาะการสร้างหลักสูตรและการดำเนินการของหลักสูตรและผลิตภัณฑ์อื่นและการบริการสนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นที่สำคัญ

2. การส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันสถาบันมีกลไกที่สำคัญอะไรในการสื่อสารแบบสองทิศทางกับผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ มีส่วนช่วยและร่วมทำให้เกิดการสร้างนวัตกรรมของสถาบันอย่างไร สถาบันมีข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับห่วงโซ่อุปทาน (Supply-chain) อะไรบ้าง

P.2 สถานการณ์ขององค์กร (Organizational Situation) : สถานการณ์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันเป็นอย่างไร

ให้อธิบายสภาพแวดล้อมด้านการแข่งขัน ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญและระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก. สภาพด้านการแข่งขัน (Competitive Environment)

(1) ลำดับในการแข่งขัน (Competitive Position)

สถาบันอยู่ลำดับใดในการแข่งขัน ให้อธิบายขนาดและการเติบโตของสถาบัน เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันในภาคการศึกษา หรือตลาดการศึกษา สถาบันมีจำนวนและประเภทของคู่แข่งเป็นอย่างไร

(2) การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness Changes)

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (ถ้ามี) ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์การแข่งขันของสถาบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สร้างโอกาสสำหรับการสร้างนวัตกรรมและคู่ความร่วมมือคืออะไร (*)

(3) แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Data)

ระบุแหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและคู่แข่งที่สำคัญที่จะสามารถหาได้จากภายในชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่สำคัญที่มีอยู่จากภายนอกชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง มีข้อจำกัดอะไรบ้างในการรวบรวมและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ (ถ้ามี)

ข. บริบทเชิงกลยุทธ์ (Strategic Context)

ระบุความท้าทายเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญด้านหลักสูตรและผลิตภัณฑ์อื่นการปฏิบัติการ ความรับผิดชอบต่อสังคม และบุคลากรมีอะไรบ้าง

ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการ (Performance Improvement System)

ระบุส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน ซึ่งรวมถึงกระบวนการประเมินผลและการปรับปรุงโครงการและกระบวนการที่สำคัญระดับสถาบัน

ผลลัพธ์ : หมวด 7**ผลลัพธ์ (Results) (450 คะแนน)**

ในหมวดของผลลัพธ์นี้ เกณฑ์ถามว่าองค์กรมีวิธีการอย่างไรในการประเมินผลดำเนินการและผลการปรับปรุงในด้านที่สำคัญ ทุกด้านของสถาบัน ได้แก่ ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านกระบวนการ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแลและผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด หมวดนี้ถามถึงระดับผลการดำเนินการที่เปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรและผลิตภัณฑ์อื่นในลักษณะเดียวกัน

7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ (Product and Process Results) : ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของ ผู้เรียน และด้านประสิทธิผลของกระบวนการเป็นอย่างไร (120 คะแนน)

สรุปผลลัพธ์ที่สำคัญด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านประสิทธิผลและประสิทธิภาพของกระบวนการให้รวมผลลัพธ์ของกระบวนการที่ตอบสนองโดยตรงต่อผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นตามพันธกิจหลักของสถาบัน และที่มีผลกระทบต่อระบบปฏิบัติการ และห่วงโซ่อุปทาน

ให้แสดงข้อมูลและสารสนเทศเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

ก. ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านบริการที่มุ่งเน้นลูกค้า (CUSTOMER Focused Product and Service RESULTS)

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดหรือตัวบ่งชี้ที่สำคัญของการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลการดำเนินการของกระบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น คืออะไร ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของคู่แข่ง และสถาบันอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน ผลลัพธ์เหล่านี้แตกต่างกันอย่างไรระหว่างหลักสูตรและผลิตภัณฑ์อื่น กลุ่มของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และส่วนตลาด (*)

ข. ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการทำงาน (WORK PROCESS EFFECTIVENESS RESULTS)**(1) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ (PROCESS EFFECTIVENESS and Efficiency)**

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดหรือตัวบ่งชี้ที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านปฏิบัติการของกระบวนการทำงานและกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญคืออะไร ทั้งนี้ให้รวมถึงผลลัพธ์ด้านผลผลิตรอบเวลาและตัววัดอื่น ๆ ที่เหมาะสม ด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และนวัตกรรมของกระบวนการ ผลลัพธ์ดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของคู่แข่ง และสถาบันอื่น ๆ ที่มีกระบวนการคล้ายคลึงกัน ผลลัพธ์เหล่านี้แตกต่างกันอย่างไรระหว่างกระบวนการชนิดต่าง ๆ

(2) การเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉิน (Emergency Preparedness) ผลลัพธ์ของการเตรียมพร้อมต่อภาวะฉุกเฉินคืออะไร

ระดับปัจจุบันและแนวโน้มของตัววัดหรือตัวบ่งชี้ที่สำคัญด้านประสิทธิผล ของการเตรียมพร้อมของสถาบันเพื่อรับมือกับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินคืออะไร ผลลัพธ์เหล่านี้ แตกต่างกันอย่างไรตามที่ตั้งหรือประเภทของกระบวนการต่าง ๆ

ค. ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply-Chain Management RESULTS)

ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทานคืออะไร

ผลลัพธ์ของตัววัดหรือตัวบ่งชี้ที่สำคัญของผลการดำเนินการด้านห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งผลลัพธ์ที่ช่วยส่งเสริมให้ผลการดำเนินการของสถาบันดีขึ้นคืออะไร

เอกสารอ้างอิง :

1. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx : Education Criteria for Performance Excellence) ฉบับที่ 2558-2561
2. เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA : Thailand Quality Award) ปี 2559 -2560

5. แนวทางในการดำเนินงานของคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุขที่นำเกณฑ์ EdPEX มาใช้ในการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ และประกันคุณภาพการดำเนินงานองค์กร

ปีที่	การดำเนินงาน	ผลลัพธ์ที่ได้
1	1.1 จัดส่งโครงร่างองค์กร พร้อมกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามวิสัยทัศน์ของแต่ละคณะ เพื่อใช้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพ (Goal-based) พร้อมรายงานวิธีการนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้คณะว่ามีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร 1.2 จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยเกณฑ์ EdPEX 1.3 จัดส่งข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) เข้าสู่ระบบ CHE QA Online	1. แนวปฏิบัติที่ดีในการนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้ในคณะ 2. ข้อมูลการพัฒนางานองค์กร 3. ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ
2	1.1 จัดส่งรายงานความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานตามที่คณะกำหนด ในปี ที่ 1 2.2 จัดส่งข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) เข้าสู่ระบบ CHE QA Online	1. ข้อมูลการพัฒนางานองค์กร 2. ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ
3	3.1 จัดส่งรายงานความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานตามที่หน่วยงานกำหนดในปีที่ 1 3.2 จัดส่งรายงานการประเมินตนเองด้วยเกณฑ์ EdPEX ฉบับสมบูรณ์ 3.3 จัดส่งข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) เข้าสู่ระบบ CHE QA Online	1. ผลการพัฒนาคุณภาพของคณะ 2. ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาในภาพรวม 3. ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ

บทที่ 5

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณราชวิทยาลัยจุฬาภรณ วางระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับสถาบัน โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนด และมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของสถาบันการวางระบบการประเมินคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ดังนั้น ระบบประเมินคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าว อย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และสอดคล้องกับระดับสถาบัน โดยคณะต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะ ๆ โดยมีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ผู้บริหาร/ผู้เกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปีการศึกษา ก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรและเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการการสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สูตรการคำนวณ

1. เกณฑ์ของ สกอ. จำนวน 12 ตัวบ่งชี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย สกอ.} = \frac{\text{คะแนนรวมตัวบ่งชี้ 12 บ่งชี้}}{12 \text{ ตัวบ่งชี้}}$$

หมายเหตุ: ไม่คำนวณตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การกำกับมาตรฐาน เนื่องจากระดับหลักสูตรใช้เกณฑ์ AUN-QA
ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.00 - 1.50	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
1.51 - 2.50	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
2.51 - 3.50	การดำเนินงานระดับพอใช้
3.51 - 4.50	การดำเนินงานระดับดี
4.51 - 5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก

5.1 ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ เกณฑ์ สกอ. 12 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการ ประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	
1	5	1.2,1.3,1.4	1.5,1.6	-		
2	3	2.1	2.2	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.4	-		
5	2	-	5.1,5.2	-		
รวม	12	4	7	1		
ผลการประเมิน						

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 54

จุดเด่น

1.
2.

จุดที่ควรพัฒนา

1.
2.

บทที่ 6

แนวทางการให้คะแนน (Process Scoring Guidelines)

1. แนวทางการให้คะแนน Process Scoring Guidelines สำหรับหมวด 1-6

คะแนน	คำอธิบาย
0% หรือ 5%	A : ไม่มีแนวทางอย่างเป็นระบบให้เห็น มีสารสนเทศเพียงผิวเผิน D : ไม่มีการนำแนวทางที่เป็นระบบไปถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ หรือมีเพียงเล็กน้อย L : ไม่แสดงให้เห็นว่ามีแนวคิดในการปรับปรุง มีการปรับปรุงเมื่อเกิดปัญหา I : ไม่แสดงให้เห็นว่ามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันในระดับสถาบัน แต่ละส่วนหรือหน่วยงานดำเนินการอย่างเอกเทศ
10%,15%, 20% หรือ 25%	A : แสดงให้เห็นว่าเริ่มมีแนวทางที่เป็นระบบที่ตอบสนองต่อข้อกำหนดพื้นฐานของหัวข้อ D : การนำแนวทางไปถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติเพียงอยู่ในขั้นเริ่มต้นในเกือบทุกส่วน หรือหน่วยงานซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุข้อกำหนดพื้นฐานของหัวข้อนั้น L : แสดงให้เห็นว่าเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากการตั้งรับปัญหาเป็นแนวคิดในการปรับปรุงแบบพื้น ๆ I : มีแนวทางที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันกับส่วนหรือหน่วยงานอื่น โดยส่วนใหญ่เกิดจากการร่วมกันแก้ปัญหา
30%, 35%, 40%หรือ 45%	A : แสดงให้เห็นว่ามีแนวทางที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพที่ตอบสนองต่อข้อกำหนดพื้นฐานของหัวข้อ D : มีการนำแนวทางไปถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ ถึงแม้ว่าบางส่วนหรือบางหน่วยงานเพิ่งอยู่ในขั้นเริ่มต้น L : แสดงให้เห็นว่าเริ่มมีแนวทางอย่างเป็นระบบในการประเมินและปรับปรุง กระบวนการที่สำคัญ I : แนวทางเริ่มมีความสอดคล้องกับความต้องการพื้นฐานของสถาบันตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กรและเกณฑ์หมวดอื่น ๆ
50%,55%, 60% หรือ 65%	A : แสดงให้เห็นว่ามีแนวทางที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพที่ตอบสนองต่อข้อกำหนดโดยรวมของหัวข้อ D : มีการนำแนวทางไปถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติเป็นอย่างดี ถึงแม้การปฏิบัติอาจแตกต่างกันในบางส่วนหรือบางหน่วยงาน

คะแนน	คำอธิบาย
	L : มีกระบวนการประเมินและปรับปรุงอย่างเป็นระบบโดยใช้ข้อมูลจริงและเริ่ม มีการเรียนรู้ในระดับองค์กร ซึ่งรวมถึงการสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของกระบวนการที่สำคัญ I : แนวทางมีความสอดคล้องกับความต้องการโดยรวมของสถาบัน ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กรและเกณฑ์หมวดอื่น ๆ
70%, 75%, 80% หรือ 85%	A : แสดงให้เห็นว่ามีแนวทางที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพที่ตอบสนองต่อข้อกำหนดโดยรวมของหัวข้อ D : มีการนำแนวทางไปถ่ายทอดเพื่อไปปฏิบัติเป็นอย่างดีโดยไม่มี ความแตกต่างของการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ L : มีกระบวนการประเมินและปรับปรุงอย่างเป็นระบบโดยใช้ข้อมูลจริงและเริ่มมีการเรียนรู้ในระดับองค์กร ซึ่งรวมถึงการสร้างนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการ มีหลักฐานชัดเจนของการพัฒนาอันเป็นผลเนื่องมาจากการวิเคราะห์และการเรียนรู้ระดับองค์กร I : แนวทางมีบูรณาการกับความต้องการของสถาบัน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กรและเกณฑ์หมวดอื่น ๆ
90%, 95% หรือ 100%	A : แสดงให้เห็นว่ามีแนวทางที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพที่ตอบสนองต่อข้อกำหนดโดยรวมของหัวข้ออย่างสมบูรณ์ D : มีการนำแนวทางไปถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติอย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีจุดอ่อนหรือความแตกต่างที่สำคัญระหว่างส่วนหรือหน่วยงาน L : มีกระบวนการประเมินและปรับปรุงอย่างเป็นระบบโดยใช้ข้อมูลจริงและมีการเรียนรู้ในระดับองค์กรผ่านการสร้างนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ทั่วทั้งองค์กร ในการจัดการ มีหลักฐานชัดเจนของการพัฒนา และนวัตกรรมทั่วทั้งองค์กร อันเป็นผลเนื่องมาจากการวิเคราะห์และแบ่งปัน I : แนวทางมีบูรณาการอย่างสมบูรณ์กับความต้องการของสถาบันทั้งในปัจจุบัน และอนาคตตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กรและเกณฑ์หมวดอื่น ๆ

2. แนวทางการให้คะแนน สำหรับหมวด 7

คะแนน	คำอธิบาย
0% หรือ 5%	Le : ไม่มีการรายงานผลการดำเนินการของสถาบัน และ/หรือมีผลลัพธ์ที่ไม่ดีในเรื่องที่รายงานไว้ T : ไม่มีการรายงานข้อมูลที่แสดงแนวโน้ม หรือมีข้อมูลที่แสดงแนวโน้มในทางลบ

คะแนน	คำอธิบาย
	C : ไม่มีการรายงานสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ I : ไม่มีการรายงานผลลัพธ์ในเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบรรลุพันธกิจของสถาบัน
10% ,15% , 20% หรือ 25%	Le : มีการรายงานผลการดำเนินการของสถาบันเพียงบางเรื่องที่สำคัญต่อสถาบัน ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของหัวข้อ และเริ่มมีระดับผลการดำเนินการที่ดีในบางเรื่อง T : มีการรายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่องบางเรื่องแสดงแนวโน้มในทางลบ C : แทบไม่มี หรือไม่มีการรายงานสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ I : มีการรายงานผลลัพธ์เพียงบางเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบรรลุพันธกิจของสถาบัน
30% , 35% , 40% หรือ 45%	Le : มีการรายงานถึงระดับผลการดำเนินการที่ดีในบางเรื่องที่สำคัญต่อสถาบันตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของหัวข้อ T : มีการรายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง และข้อมูลส่วนใหญ่ที่แสดงนั้นมีแนวโน้มที่ดี C : เริ่มมีสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ I : มีการรายงานผลลัพธ์ในหลายเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบรรลุพันธกิจของสถาบัน
50% ,55% , 60% หรือ 65%	Le : มีการรายงานถึงระดับผลการดำเนินการที่ดีในเกือบทุกเรื่องที่มีความสำคัญต่อสถาบัน ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดของหัวข้อ T : แสดงถึงแนวโน้มที่ดีอย่างชัดเจนในเรื่องต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการบรรลุพันธกิจของสถาบัน C : ผลการดำเนินการในปัจจุบันในบางเรื่องดี เมื่อเทียบกับตัวเปรียบเทียบและ/หรือระดับเทียบเคียง I : มีการรายงานผลการดำเนินการของสถาบันในข้อกำหนดที่สำคัญเป็นส่วนใหญ่เกี่ยวกับผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลาด และกระบวนการ
70% , 75% , 80% หรือ 85%	Le : มีการรายงานผลการดำเนินการที่ดีถึงดีเลิศในเรื่องที่มีความสำคัญต่อข้อกำหนดของหัวข้อเป็นส่วนใหญ่ T : สามารถรักษาแนวโน้มที่ดีอย่างต่อเนื่องในเรื่องสำคัญทุกเรื่องที่จะบรรลุพันธกิจของสถาบัน C : มีการเปรียบเทียบแนวโน้มและระดับผลการดำเนินการในปัจจุบันเป็นจำนวนมาก หรือส่วนมากกับตัวเปรียบเทียบ และ/หรือระดับเทียบเคียง รวมทั้งแสดงถึงความเป็นผู้นำในเรื่องต่าง ๆ และมีผลการดำเนินการที่ดีมาก

คะแนน	คำอธิบาย
	I : มีการรายงานผลการดำเนินการของสถาบันในข้อกำหนดที่สำคัญเป็นส่วนใหญ่เกี่ยวกับผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลาด กระบวนการ และแผนปฏิบัติการ
90%, 95% หรือ 100%	Le: มีการรายงานผลการดำเนินการที่ดีเลิศในเรื่องที่มีความสำคัญต่อข้อกำหนดของหัวข้อเป็นส่วนใหญ่ T: สามารถรักษาแนวโน้มที่ดีไว้ได้อย่างต่อเนื่องในเรื่องสำคัญทุกเรื่องที่จะบรรลุพันธกิจของสถาบัน C: แสดงถึงความเป็นผู้นำในวงการศึกษาและเป็นระดับเทียบเคียงให้สถาบันอื่นในหลายเรื่อง I : มีการรายงานผลการดำเนินการของสถาบันในข้อกำหนดที่สำคัญทั้งหมดเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลาด กระบวนการและแผนปฏิบัติการ

บทที่ 7

นิยามศัพท์

1. อภิธานศัพท์เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา¹

การควบคุมคุณภาพการศึกษา (Quality Control) หมายถึง การมีระบบและกลไกในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพเพื่อกำกับการดำเนินงานของสถาบันให้ได้ผลตามดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่กำหนด โดยขั้นตอนนี้คือ จุดที่สถาบันกำหนดรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ อาทิเช่น บุคลากรควรมีลักษณะอย่างไร ทรัพยากรควรมีอย่างน้อยเพียงใด มาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร ซึ่งเชื่อว่าหากดำเนินการให้เป็นไปตามรายละเอียดดังกล่าว จะทำให้สถาบันบรรลุตามดัชนีคุณภาพ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวม องค์ความรู้ที่มีอยู่ใน องค์การซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนใน องค์การสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ องค์การมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. **ความรู้ที่แฝงอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็น ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. **ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)** เป็น ความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนา องค์การไปเป็น องค์การเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

- (1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือ องค์การ
- (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน

¹คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557

(5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

(6) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับ องค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุง องค์กรของตน เพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากรการปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทย กับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบัน เจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุม วิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

**** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือ คณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือการแสวงหาความรู้ ใหม่ ตลอดจนจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูล ตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดย มีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนา จากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์ และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงผลแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้มระยะห่างระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงผลแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลาสั้น ต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็น ผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสาร หลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียน เอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCI mago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนโอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบันซึ่งต้อง มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุรับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการรายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็น องค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรม ชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี) ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

พินิจพิจารณา (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัด องค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอน มีใช้สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกัน ตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียนที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือ องค์กรมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล² หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจาก องค์กรภายนอก เป็นต้น

²เพิ่มเติม “คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้³

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้ องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

³ดูเพิ่มเติม “คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรมและอื่น ๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

นิยามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้เกิน 2 คน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยให้ับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมินดังนี้

9 - 12 เดือน คิดเป็น 1 คน

6 เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน

น้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนับได้

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทยและเวียดนาม

ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร หมายถึง

1. สัดส่วนของค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรต่อหน่วย (คน) หาดด้วยต้นทุนต่อหน่วย (คน) ในแต่ละหลักสูตร หากมีค่ามากกว่า 1 ถือว่าคุ้มค่า
2. ผลต่างระหว่างค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรต่อหน่วย (คน) ลบด้วยต้นทุนต่อหน่วย (คน) ในแต่ละหลักสูตร หากมีค่ามากกว่า 0 ถือว่าคุ้มค่า

ประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิต หมายถึง การมีต้นทุนต่อหน่วย (คน) ในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรต่ำกว่า คู่เทียบ

ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต หมายถึง ต้นทุนประสิทธิผล (Cost effectiveness) ประกอบด้วย

1. ต้นทุนประสิทธิผลของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนด เท้ากับ ต้นทุนรวม หาดด้วย จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
2. ต้นทุนประสิทธิผลของบัณฑิตจำนวนนิสิตที่มีงานทำ เท้ากับต้นทุนรวม หาดด้วย จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำในปีการศึกษานั้น ๆ โดยค่าที่คำนวณมาจะต้องน้อยกว่าคู่เทียบ

โอกาสในการแข่งขัน หมายถึง

1. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เพิ่มขึ้นในปีการศึกษาเมื่อเทียบกับปีการศึกษาก่อนหน้า 1 ปี
2. ความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดีกว่าคู่เทียบ

2. อภิธานศัพท์เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

คำศัพท์ด้านล่างนี้เป็นอักษรตัวหนาที่อยู่ในเกณฑ์และในแนวทางการให้คะแนน คำนิยามแต่ละคำจะมีคำอธิบายเป็นตัวหนังสือเข้ม ซึ่งตามด้วยประโยคขยายความและวิเคราะห์ คำศัพท์นั้น ย่อหน้าถัด ๆ มาเป็นตัวอย่าง การอธิบายหรือความเชื่อมโยงที่สำคัญต่อเกณฑ์ ในหมวดอื่นคำศัพท์ที่มี

Action Plans : แผนปฏิบัติการ

คำว่า “แผนปฏิบัติการ” หมายถึง แผนจำเพาะที่สถาบันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งต้องระบุให้ชัดเจนถึงทรัพยากรที่ต้องใช้ และกำหนดเวลาที่ต้องทำให้สำเร็จการจัดทำแผนปฏิบัติการถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการวางแผน หลังจากที่กำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และเป้าประสงค์อย่างชัดเจนแล้ว เพื่อให้คนทั่วทั้งสถาบันมีความเข้าใจและนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ในเกณฑ์นี้ การนำแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติครอบคลุมถึงการสร้างตัววัดให้สอดคล้องกันระหว่างภาควิชาและหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบทั้งหมด ในการนำแผนไปปฏิบัตินั้น อาจต้องให้การฝึกอบรมเฉพาะทางแก่บุคลากรบางกลุ่ม หรืออาจต้องมีการสรรหาบุคลากรใหม่ด้วย ตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันการศึกษาในตลาดที่มีการแข่งขันสูง อาจหมายถึง การตั้งเป้าให้ผู้เรียนมีผลการสอบในระดับชาติหรือกลุ่มวิชาชีพอยู่ในกลุ่มนำ (25% แรก) แผนปฏิบัติการอาจรวมถึงการวิเคราะห์ว่าวิชาใดที่ผู้เรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุด และวิเคราะห์ ถึงทักษะที่ยังไม่เพียงพอของผู้เรียนในวิชานั้น ๆ เพื่อสร้างหลักสูตรที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะนั้นขึ้นไปได้ ในการนำแผนไปปฏิบัติอาจต้องมีการฝึกอบรมคณาจารย์ถึงวิธีการสอนและการประเมิน การวิเคราะห์และการทบทวนในระดับสถาบัน ควรมุ่งเน้นที่ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้งบประมาณและความพึงพอใจของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

Alignment : การมุ่งไปในแนวทางเดียวกัน

คำว่า “การมุ่งไปในแนวทางเดียวกัน” หมายถึง ความสอดคล้องของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การตัดสินใจด้านทรัพยากร ชีตความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ การวิเคราะห์และการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์หลักของสถาบัน การมุ่งไปในแนวทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีความเข้าใจร่วมกันในจุดประสงค์และเป้าประสงค์ รวมถึงการใช้ตัววัดและสารสนเทศที่เกื้อหนุนกันเพื่อใช้ในการวางแผน การติดตาม การวิเคราะห์และการปรับปรุงใน 3 ระดับคือ 1) สถาบัน/ผู้นำระดับสูง 2) กระบวนการหลัก และ 3) หลักสูตร สาขาวิชา ชั้นเรียน

Analysis : การวิเคราะห์

คำว่า “การวิเคราะห์” หมายถึง การตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูล เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์มักเกี่ยวข้องกับการหาความสัมพันธ์ ระหว่างเหตุและผลการวิเคราะห์

ภาพรวมในระดับสถาบัน จะช่วยชี้นำการบริหารระบบงาน และกระบวนการทำงาน เพื่อให้บรรลุผลการดำเนินการ ที่สำคัญและวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน

ถึงแม้ว่าข้อเท็จจริงและข้อมูลแต่ละตัวจะมีความสำคัญ แต่ไม่ใช่องค์ประกอบหลักที่มีประสิทธิผลต่อการปฏิบัติการหรือการจัดลำดับความสำคัญเสมอไป เนื่องจากการปฏิบัติการที่มีประสิทธิผลขึ้นอยู่กับความเข้าใจในความสัมพันธ์ข้างต้น ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อมูล

Anecdotal : ข้อมูลลึกลับย่อย

คำว่า “ข้อมูลลึกลับย่อย” หมายถึง สารสนเทศที่ใช้ตอบเกณฑ์ EdPEx แต่ละหัวข้อ ซึ่งขาดวิธีการที่เฉพาะเจาะจง ไม่มีตัววัด ไม่มีระบบกลไกในการนำไปปฏิบัติ และไม่มีปัจจัยด้านการประเมิน/การปรับปรุง/การเรียนรู้ สารสนเทศในลักษณะของข้อมูลลึกลับย่อย มักอาศัยตัวอย่าง และอธิบายกิจกรรมแต่ละเรื่องมากกว่ากระบวนการที่เป็นระบบ

ตัวอย่าง เรื่องวิธีการที่ผู้นำระดับสูงใช้ในการสื่อความคาดหวังต่อผลการดำเนินการของบุคลากรการตอบแบบข้อมูลลึกลับย่อยคือ อธิบายถึงเหตุการณ์ที่ผู้นำระดับสูงคนหนึ่งได้ไปตรวจเยี่ยมสถานที่ต่าง ๆ ของสถาบันซึ่งเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่การตอบในเชิงระบบ จะอธิบายถึงวิธีการสื่อสารที่ผู้นำระดับสูงทั้งหมดของสถาบันใช้อย่างสม่ำเสมอเพื่อสื่อสารกับหน่วยงานในทุกแห่งและบุคลากรทุกคน ถึงความคาดหวังด้านผลการปฏิบัติงานรวมถึงตัววัดซึ่งใช้ประเมินประสิทธิผลของวิธีการดังกล่าว ตลอดจนเครื่องมือและเทคนิคซึ่งใช้ประเมินและปรับปรุงวิธีการ สื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

Approach : แนวทาง หรือ วิธีการ

คำว่า “แนวทาง” หรือ “วิธีการ” หมายถึง วิธีการที่สถาบันใช้ดำเนินการในกระบวนการต่าง ๆ นอกเหนือจากวิธีการแล้ว แนวทางหมายถึง ความเหมาะสมของวิธีการนั้นกับข้อกำหนดในหัวข้อนั้น และกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของสถาบัน รวมถึงประสิทธิผลของการใช้

“แนวทาง” A (Approach) เป็นมิติหนึ่งที่ใช้ในการประเมินหัวข้อกระบวนการ หมายถึง

- วิธีการที่ใช้เพื่อให้บรรลุผลตามกระบวนการ
- ความเหมาะสมของวิธีการที่ใช้เพื่อตอบสนองข้อกำหนดของหัวข้อต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมการปฏิบัติการของสถาบัน
- ความมีประสิทธิภาพของการใช้วิธีการเหล่านั้น
- การที่แนวทางถูกนำไปใช้ซ้ำได้เพียงใด และการที่แนวทางนั้นอาศัยข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อถือได้เพียงใด (ซึ่งหมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบ)

Basic Requirements : ข้อกำหนดพื้นฐาน

คำว่า “ข้อกำหนดพื้นฐาน” หมายถึง แนวคิดที่เป็นแก่นสำคัญของหัวข้อในเกณฑ์ EdPEx ซึ่งแสดงอยู่ในลักษณะคำถามต่อท้ายหัวข้อ

ข้อกำหนดพื้นฐาน เป็นหัวเรื่องที่เขียนในลักษณะคำถาม (เช่น “สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรวบรวมสารสนเทศจากผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น”)

Benchmark : ค่าเทียบเคียง

คำว่า “ค่าเทียบเคียง” หมายถึง กระบวนการและผลลัพธ์ซึ่งแสดงวิธีการปฏิบัติงาน และผลการดำเนินการที่เป็นเลิศของกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันทั้งภายในและภายนอกวงการศึกษา สถาบันทั้งหลายที่ทำการเทียบเคียง ก็เพื่อให้เข้าใจการดำเนินการของสถาบันระดับโลก จากมุมมองในปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างก้าวกระโดด

ค่าเทียบเคียง เป็นรูปแบบหนึ่งของข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ รูปแบบอื่น ๆ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากบุคคลที่สาม (โดยมากเป็นค่าเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ) ข้อมูลด้านผลการดำเนินการของคู่แข่ง การเปรียบเทียบกับสถาบันที่คล้ายคลึงกันในภูมิภาคเดียวกันหรือในภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งข้อมูล แหล่งข้อมูลสาธารณะ เช่น ผลลัพธ์ของการศึกษาวิจัยและแนวทางปฏิบัติ

Capability, Workforce : ชีตความสามารถ, บุคลากร

ดูคำจำกัดความของคำว่า “ชีตความสามารถของบุคลากร: Workforce Capability”

Capacity, Workforce : อัตรากำลัง, บุคลากร

ดูคำจำกัดความของคำว่า “อัตรากำลัง: Workforce Capacity”

Collaborator : คู่ความร่วมมือที่ไม่เป็นทางการ

คำว่า “คู่ความร่วมมือที่ไม่เป็นทางการ” หมายถึง องค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่ให้ความร่วมมือกับสถาบันในการสนับสนุนการจัดงานหรือกิจกรรมบางอย่าง หรือผู้ที่ให้ความร่วมมือเป็นครั้งคราว โดยมีเป้าหมายระยะสั้นที่สอดคล้องกันหรืออย่างเดียวกันกับสถาบัน การร่วมมือในลักษณะนี้มักไม่มีข้อตกลงหรือรูปแบบที่เป็นทางการ

Core Competencies : สมรรถนะหลัก

คำว่า “สมรรถนะหลัก” หมายถึง เรื่องที่สถาบันมีความชำนาญที่สุด สมรรถนะหลักขององค์กรเป็นชีตความสามารถเชิงกลยุทธ์ที่เป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งทำให้สถาบันบรรลุพันธกิจหรือสร้างรายได้เปรียบในสภาพแวดล้อมของตลาดหรือในการบริการ สมรรถนะหลัก มักจะเป็นชีตความสามารถที่คู่แข่งหรือคู่ความร่วมมือที่เป็นทางการ ยากที่จะลอกเลียนแบบ และเป็นสิ่งที่สร้างรายได้เปรียบเชิงแข่งขันอย่างต่อเนื่องจากขาดสมรรถนะหลักที่จำเป็น อาจส่งผลอย่างมีนัยยะสำคัญต่อความท้าทายเชิงกลยุทธ์ หรือความเสียเปรียบของสถาบันในตลาด สมรรถนะหลัก อาจจะเกี่ยวข้องกับความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยี หรือมีเอกลักษณ์ด้านหลักสูตรและบริการ ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ลูกค้ากลุ่มอื่น และตลาด

Customer : ลูกค้า

ลูกค้า รวมถึง ผู้ใช้ หรือผู้ที่มีแนวโน้มจะมาใช้หลักสูตร และบริการ ซึ่งเป็นผู้ใช้โดยตรง (ผู้เรียนและอาจรวมถึงผู้ปกครอง) รวมถึงกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่นำหลักสูตรและบริการไปใช้ หรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ เกณฑ์ EdPEX กล่าวถึง ลูกค้าในความหมายอย่างกว้าง ๆ ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นของสถาบันคู่แข่ง และลูกค้ากลุ่มอื่นที่มาใช้บริการ ความเป็นเลิศที่มุ่งเน้นผู้เรียน ซึ่งเป็นค่านิยมของเกณฑ์ EdPEX ต้องถูกฝังลึกอยู่ในความเชื่อและการประพฤติปฏิบัติขององค์กรที่มีผลการดำเนินการที่โดดเด่น การมุ่งเน้นผู้เรียนจึงมีผลกระทบและควรบูรณาการเข้ากับทิศทางกลยุทธ์ระบบงาน กระบวนการทำงานและผลลัพธ์ของการดำเนินการ

Customer Engagement : ความผูกพันของลูกค้า

คำว่า “ความผูกพันของลูกค้า” หมายถึง การลงทุนหรือการตัดสินใจเข้าเรียนของผู้เรียนและลูกค้า กลุ่มอื่นในหลักสูตร และบริการ ทั้งนี้ขึ้นกับความสามารถของสถาบันในการสนองความต้องการและสร้างความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้พวกเขายังคงมาใช้หลักสูตรและ บริการของสถาบัน คุณลักษณะของความผูกพันนี้ รวมถึงการคงอยู่และความจงรักภักดี ความเต็มใจของลูกค้าที่จงใจเลือกและสนับสนุนหลักสูตรและ บริการของสถาบัน รวมถึงความเต็มใจที่จะอุทิศตนสนับสนุนและแนะนำผู้อื่นให้รู้จักสถาบันหลักสูตรและบริการอื่น ๆ อย่างแข็งขัน

Cycle Time : รอบเวลา

คำว่า “รอบเวลา” หมายถึง เวลาที่ต้องใช้เพื่อบรรลุข้อผูกพันหรือเพื่อทำงานให้สำเร็จ ผลการทำงานที่วัดด้วยเวลาและความรวดเร็ว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงศักยภาพในการแข่งขันและผลการดำเนินการโดยรวม “รอบเวลา” หมายถึง เวลาที่ใช้ในการดำเนินการในทุกแง่มุม เช่น การปรับปรุงรอบเวลา อาจรวมถึงเวลาที่ใช้ในการตอบสนองต่อผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่นเมื่อความต้องการเปลี่ยนไป เวลาที่ใช้ในการสร้างหลักสูตรออกแบบกระบวนการ และการปรับปรุงตัวชี้วัดด้านเวลาที่สำคัญอื่น ๆ การปรับปรุงรอบเวลาให้ดีขึ้นอาจรวมเรื่องใดเรื่อง หนึ่งหรือทุกเรื่องดังกล่าวข้างต้น

Deployment : การนำแนวทางไปปฏิบัติ

คำว่า “การนำแนวทางไปปฏิบัติ” หมายถึง ความครอบคลุมและทั่วถึงของการนำแนวทางไปดำเนินการเพื่อตอบสนองข้อกำหนดในเกณฑ์ของสถาบัน การประเมินเรื่องการนำแนวทางไปปฏิบัติควรพิจารณาทั้งจากความครอบคลุมและความลึกของการนำแนวทางไปใช้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั่วทั้งสถาบัน การนำแนวทางไปปฏิบัติเป็นมิติหนึ่งในการประเมินกระบวนการ

“การถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ” D (Deployment) หมายถึง ความครอบคลุมและทั่วถึงของ

- การใช้แนวทางเพื่อตอบสนองข้อกำหนดของหัวข้อต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อสถาบัน

- การใช้แนวทางอย่างคงเส้นคงวา

- การใช้แนวทางในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Diversity : ความหลากหลาย

คำว่า “ความหลากหลาย” หมายถึง ความแตกต่างของบุคลากรแต่ละคนในสถาบันที่เสริมคุณค่าให้กับสภาพแวดล้อมการทำงานและเป็นตัวแทนของชุมชนที่สถาบันว่าจ้าง และชุมชนของผู้เรียน โดยพิจารณาจากตัวแปรต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อัตลักษณ์ ทางเพศ (sexual orientation) สัญชาติ ความพิการ อายุ และพฤติกรรมที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การศึกษา ถิ่นกำเนิด ความถนัดเฉพาะตัว ความคิดและแนวคิดสาขาวิชาชีพต่าง ๆ และมุมมอง

ในเกณฑ์นี้หมายถึง การเห็นคุณค่าและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของกลุ่มชุมชน ที่สถาบันว่าจ้างและกลุ่มชุมชนของผู้เรียน การใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากความหลากหลายในการเสริมสร้างบุคลากร จะเพิ่มโอกาสในการทำให้มีผลการดำเนินการที่โดดเด่น สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น บุคลากรและชุมชน รวมทั้งสร้างความผูกพันกับผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่นและบุคลากร

Educational Programs and Services : หลักสูตร และบริการ

คำว่า “หลักสูตร” หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียนรู้ หรือที่ส่งเสริมให้เกิดการสืบค้นทางวิทยาศาสตร์หรือทางวิชาการ ซึ่งรวมถึงรายวิชาทั้งที่มีหน่วยกิตและไม่มีหน่วยกิต หลักสูตรระดับปริญญา การวิจัย กิจกรรมสู่ภายนอก ออกค่าย การบริการชุมชน โครงการความร่วมมือ และการศึกษาดูงานต่างประเทศ การออกแบบหลักสูตรต้องมีการกำหนดจุดวิกฤติในการสอนและกระบวนการเรียนรู้ (ควรเริ่มเร็วที่สุดในช่วงต้น ๆ) เพื่อการวัดผล การสังเกตและการดำเนินการ

คำว่า “บริการทางการศึกษา (Educational services)” หมายถึง บริการที่ได้พิจารณาว่ามีความสำคัญที่สุดต่อการสมัครเข้าศึกษาหรือความสำเร็จของผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้รวมถึง การให้คำปรึกษา การแนะนำ และการสอนเสริมให้ผู้เรียนห้องสมุด และเทคโนโลยีสารสนเทศ กระบวนการคัดเลือก การรับเข้า การลงทะเบียน การจัดชั้นเรียน ทุนการศึกษา และที่อยู่อาศัย นอกจากนั้น กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ อาจรวมถึง การบริการด้านอาหาร การรักษาความปลอดภัย การบริการสุขภาพ การขนส่ง และร้านหนังสือ เป็นต้น

คำว่า “บริการ (services)” หมายถึง บริการอื่น ๆ ที่สถาบันให้กับลูกค้าย่อยอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนตามพันธกิจของสถาบัน เช่น การบริการวิชาการ วิจัย บริการสุขภาพ การเป็นที่ปรึกษา และผลิตภัณฑ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพันธกิจหรือสมรรถนะหลักของสถาบัน เป็นต้น

Effective : ประสิทธิภาพ

คำว่า “ประสิทธิภาพ” หมายถึง การพิจารณาว่า กระบวนการหรือมาตรการที่ใช้สามารถตอบสนองจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ดีเพียงใด การประเมินประสิทธิภาพต้องประเมิน (1) ว่าแนวทางนั้น มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับความต้องการของสถาบัน และสถาบันสามารถนำแนวทางไปปฏิบัติได้ดีเพียงใด (2) การประเมินผลลัพธ์ของมาตรการที่ใช้เพื่อบ่งชี้ระดับการดำเนินงานของกระบวนการต่าง ๆ หลักสูตรหรือบริการ

Empowerment : การให้อำนาจในการตัดสินใจ

คำว่า “การให้อำนาจในการตัดสินใจ” หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการปฏิบัติการแก่บุคลากร เมื่อได้รับอำนาจบุคลากร (ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่หน้างาน) จะสามารถตัดสินใจเองได้เนื่องจากเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานมากที่สุด การให้อำนาจในการตัดสินใจมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนสร้างความพึงพอใจตั้งแต่เริ่มแรกแก่ผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น ปรับปรุงกระบวนการ เพิ่มผลผลิตปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน และผลการดำเนินการของสถาบันให้ดีขึ้น ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบอำนาจในการตัดสินใจจำเป็นต้องมีสารสนเทศเพื่อประกอบการตัดสินใจที่เหมาะสม ดังนั้นสถาบันจึงต้องจัดให้มีสารสนเทศในรูปแบบที่ทันการและใช้ประโยชน์ได้

Ethical Behavior : การประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม

คำว่า “การประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม” หมายถึง วิธีการที่สถาบันปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่าทุกการตัดสินใจ การปฏิบัติการ และการปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นไปตามหลักปฏิบัติด้านวิชาชีพและจรรยาบรรณของสถาบัน หลักการเหล่านี้ควรสนับสนุน กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่บังคับใช้ทั้งหมดรวมทั้งเป็นพื้นฐานสำหรับค่านิยมและวัฒนธรรม สถาบัน ซึ่งแยกแยะ “ความถูกต้อง” และ “ความผิด” ผู้นำระดับสูงต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของหลักปฏิบัติ หลักการนี้ใช้กับทุกคนในสถาบัน ตั้งแต่ผู้ปฏิบัติงานชั่วคราวจนถึงคณะกรรมการบริหาร หลักปฏิบัตินี้จะได้ประโยชน์จากการสื่อสารและตอกย้ำอย่างสม่ำเสมอ เกณฑ์ EdPEX ไม่ได้กำหนดรูปแบบที่เจาะจง จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้นำระดับสูงที่จะทำให้มั่นใจว่าพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันสอดคล้องกับหลักจริยธรรมของสถาบัน การประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมครอบคลุม การปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงบุคลากรผู้เรียนผู้ปกครอง ลูกค้ายกลุ่มอื่นคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ ผู้ส่งมอบ และชุมชนในท้องถิ่นที่สถาบันตั้งอยู่

การกำหนดหลักจริยธรรมที่ดีและชัดเจนจะให้อำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความมั่นใจ ในบางสถาบันหลักการด้านจริยธรรมเป็นกรอบที่จะกำกับพฤติกรรมบางอย่าง ซึ่งอาจส่งผลเสียแก่สถาบันและชุมชน

Goals : เป้าประสงค์

คำว่า “เป้าประสงค์” หมายถึง สภาพในอนาคตหรือระดับผลการดำเนินการที่สถาบันตั้งใจหรือปรารถนาที่จะบรรลุเป้าประสงค์ ซึ่งเป็นได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวและเป็นจุดหมาย ปลายทางที่ขึ้นจากการปฏิบัติการเป้าประสงค์ในเชิงปริมาณที่เป็นจุดหรือช่วงที่เป็นตัวเลข มักเรียกว่า “เป้าหมาย” เป้าหมายอาจเป็นผลการดำเนินการที่มุ่งมาดไว้บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงเปรียบเทียบหรือข้อมูลเชิงแข่งขัน “เป้าประสงค์ที่ท้าทาย” หมายถึง เป้าประสงค์ที่ทำให้เกิดการปรับปรุงครั้งใหญ่แบบก้าวกระโดดในเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในอนาคตของสถาบัน

ประโยชน์ของเป้าประสงค์รวมถึง

- การทำให้เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการมีความชัดเจนเพื่อให้สามารถวัดความสำเร็จได้
- การสนับสนุนการทำงานเป็นทีมงานด้วยการมุ่งเน้นจุดหมายปลายทางร่วมกัน
- การสนับสนุนให้มีความคิดนอกกรอบ (นวัตกรรม) เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ท้าทาย
- เป็นพื้นฐานสำหรับวัดความก้าวหน้าและเร่งให้บรรลุผล

Governance : การกำกับดูแล

คำว่า “การกำกับดูแล” หมายถึง ระบบการจัดการและควบคุมต่าง ๆ ที่ใช้ในสถาบันการศึกษา รวมทั้งความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ของคณะกรรมการประจำสถาบัน เช่น คณะกรรมการการศึกษา คณะกรรมการบริหารของคณะ สภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ในสถาบันการศึกษาเอกชน อาจรวมถึงเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นด้วย ประมวลกฎหมายต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศ ระดับท้องถิ่น กฎกระทรวง นโยบาย รวมถึง พ.ร.บ. ของสถาบันเป็นตัวกำหนดสิทธิและความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละชุด รวมทั้งวิธีการกำหนดทิศทาง และการควบคุมเพื่อสร้างหลักประกันในเรื่องต่อไปนี้ (1) ความรับผิดชอบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (2) ความโปร่งใสของการปฏิบัติการ (3) การปฏิบัติต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มอย่างเป็นธรรม กระบวนการต่าง ๆ ด้านการกำกับดูแล อาจรวมถึงการให้ความเห็นชอบกับทิศทางเชิงกลยุทธ์ของสถาบัน การกำหนดและดำเนินการตามนโยบาย การติดตามและประเมินผลการดำเนินการของผู้บริหารระดับสูงของสถาบัน การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของคณะผู้บริหาร การวางแผนการสืบทอดตำแหน่ง การตรวจสอบทางการเงิน และการบริหารความเสี่ยง การดูแลให้ระบบการกำกับดูแลเกิดประสิทธิผล มีความสำคัญต่อความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคมภายนอก ตลอดจนต่อประสิทธิผลของสถาบัน

High-Performance : ผลการดำเนินการที่โดดเด่น

คำว่า “ผลการดำเนินการที่โดดเด่น” หมายถึง ผลการดำเนินการของสถาบันและแต่ละบุคคลมีระดับสูงขึ้นเรื่อย ๆ อย่างเป็นระบบ โดยรวมถึงคุณภาพ ผลิตภาพ อัตราการสร้างนวัตกรรม และรอบเวลา ซึ่งจะส่งผลให้มีการปรับปรุงการบริการ และคุณค่าสำหรับผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

แนวทางที่นำไปสู่การดำเนินการที่โดดเด่น มีรูปแบบ วิธีการ และระบบงานที่แตกต่างกันไป ผลการดำเนินการที่โดดเด่น ทั้งมาจากและส่งเสริมให้เกิดความผูกพันของบุคลากร เกิดจาก

- ความร่วมมือระหว่างผู้นำระดับสูง ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร ซึ่งอาจรวมถึง ตัวแทนบุคลากร และสภาคณาจารย์

- ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับทีมงานต่าง ๆ
- การให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากร รวมทั้งความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล
- การนำข้อมูลจากคณาจารย์และบุคลากรมาใช้ในการวางแผน
- การสร้างทักษะและการเรียนรู้ในระดับบุคคลและระดับสถาบัน
- การเรียนรู้จากองค์กรอื่น
- การกำหนดหน้าที่และการมอบหมายงานที่มีความยืดหยุ่น
- การคงโครงสร้างองค์กรแนวราบเพื่อให้มีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจไปยัง ผู้ที่ปฏิบัติงานที่อยู่ใกล้กับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นที่สุด

- การใช้ตัววัดผลการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการใช้ข้อมูลเปรียบเทียบ

สถาบันส่วนใหญ่ส่งเสริมผลการดำเนินการที่โดดเด่น โดยใช้สิ่งจูงใจทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ผลการดำเนินการของสถาบัน ผลงานของแต่ละบุคคลและทีมงาน และการเสริมสร้างทักษะ นอกจากนี้ แนวทางที่ทำให้เกิดผลการดำเนินการที่โดดเด่น ต้องพยายามทำให้โครงสร้างสถาบัน สมรรถนะหลัก งาน ภาระงาน การพัฒนาบุคลากร และการให้สิ่งจูงใจมีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

How : อย่างไร

คำว่า “อย่างไร” หมายถึง ระบบและกระบวนการที่สถาบันใช้เพื่อบรรลุข้อกำหนดต่าง ๆ ของพันธกิจ ในการตอบคำถาม “อย่างไร” ในข้อกำหนดของหัวข้อในหมวด 1-6 สถาบันควรรวมรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทาง (วิธีการและตัววัด) การนำไปปฏิบัติ การเรียนรู้ และการบูรณาการด้วย

Innovation : นวัตกรรม

คำว่า “นวัตกรรม” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายต่อการปรับปรุงหลักสูตร และบริการทางการศึกษา กระบวนการ หรือประสิทธิภาพของสถาบัน รวมทั้งสร้างคุณค่าใหม่ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นวัตกรรมเป็นการรับเอาแนวคิด กระบวนการ เทคโนโลยี หลักสูตร การบริการหรือรูปแบบการดำเนินธุรกิจ ซึ่งอาจเป็นของใหม่หรือนามาปรับใช้ในรูปแบบใหม่ ผลลัพธ์ของนวัตกรรม คือ การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันหรือก้าวกระโดดของผลลัพธ์ หลักสูตร บริการ และกระบวนการ นวัตกรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องมีสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุน มีกระบวนการ ที่ค้นหาโอกาสเชิงกลยุทธ์ และความเต็มใจที่จะลงทุนในความเสียที่นำลงทุนนวัตกรรมที่ประสบความสำเร็จในระดับสถาบัน เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยหลายขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การตัดสินใจที่จะดำเนินการ การลงมือปฏิบัติ การประเมินผล และการเรียนรู้ แม้ว่านวัตกรรมมักจะหมายถึงนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี แต่สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกระบวนการที่สำคัญซึ่งจะได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงผ่านนวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงอย่างก้าวกระโดด หรือการเปลี่ยนแปลงแนวทางหรือผลผลิตนวัตกรรม อาจรวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันหรือรูปแบบการดำเนินงานธุรกิจ เพื่อให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Integration : การบูรณาการ

คำว่า “การบูรณาการ” หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร ชีตความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goals) การบูรณาการที่มีประสิทธิผลเป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน และจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ การบูรณาการเป็นปัจจัยหนึ่งของการประเมินทั้งในส่วนกระบวนการและผลลัพธ์

“การบูรณาการ” I (Integration) หมายถึง ความครอบคลุมและทั่วถึงของ

- แนวทางที่ใช้สอดคล้องกับความต้องการของสถาบันตามที่จะระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร และข้อกำหนดของหัวข้อต่าง ๆ ในหมวด 1 ถึง หมวด 6
- การใช้ตัววัด สารสนเทศ และระบบการปรับปรุงที่ช่วยเสริมซึ่งกันและกันทั้งระหว่าง กระบวนการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของสถาบัน
- การที่แผนงาน กระบวนการ ผลลัพธ์ การวิเคราะห์ การเรียนรู้ และการปฏิบัติการ มีความสอดคล้องกลมกลืนกันในทุกกระบวนการและหน่วยงาน เพื่อสนับสนุน เป้าประสงค์ระดับสถาบัน

Intelligent Risks : ความเสี่ยงที่น่าลงทุน

คำว่า “ความเสี่ยงที่น่าลงทุน” หมายถึง โอกาสของประโยชน์ที่อาจจะได้มีมากกว่า ความเสียหายหรือสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นต่อความสำเร็จในอนาคตของสถาบัน หากไม่พินิจ พิจารณาให้ถี่ถ้วน การตัดสินใจเสี่ยงนี้ ต้องยอมรับความล้มเหลวได้ในระดับหนึ่ง และต้องยอมรับว่านวัตกรรมอาจไม่ได้เกิดจากความมานะบากบั่นเพียงอย่างเดียว ในระยะเริ่มแรกสถาบันต้องลงทุนลงแรงในเรื่องที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ ในขณะเดียวกันต้องยอมรับความจริงว่า การลงทุนลงแรงนั้นอาจประสบความล้มเหลวได้ ระดับของความเสี่ยงที่น่าลงทุนนั้น ขึ้นกับอัตราเร่งและระดับของภาวะคุกคามและโอกาสที่มีในภาคส่วนการศึกษา ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านหลักสูตร บริการ กระบวนการหรือรูปแบบการดำเนินการทางธุรกิจใหม่ ๆ ชัดเจนว่าสถาบันจำเป็นต้องทุ่มทรัพยากรเพิ่มขึ้นกับความเสี่ยงที่น่าลงทุนมากกว่ายามที่สภาพแวดล้อมคงเดิม ซึ่งในกรณีหลังนี้ สถาบันเพียงติดตามและค้นหาความเป็นไปได้ในการเติบโตและเปลี่ยนแปลง แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรมากเท่า

Key : ที่สำคัญ/หลัก

คำว่า “ที่สำคัญ/หลัก” หมายถึง ส่วนประกอบหรือปัจจัยหลักต่าง ๆ ที่สำคัญมากหรือสำคัญที่สุดที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบรรลุผลลัพธ์ที่สถาบันตั้งเป้าไว้ บางตัวอย่างที่ได้กล่าวไว้ในเกณฑ์ EdPEx เช่น ความท้าทายที่สำคัญ แผนงานที่สำคัญ กระบวนการหลัก และตัววัดที่สำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของสถาบัน สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการบรรลุหรือติดตามผลลัพธ์ที่ต้องการ คำว่า “ที่สำคัญ/หลัก” มัก หมายถึง ความสำคัญประมาณ 5 ลำดับต้น (เช่น ความท้าทาย 5 ลำดับแรก)

Knowledge Assets : สินทรัพย์ทางความรู้

คำว่า “สินทรัพย์ทางความรู้” หมายถึง ทรัพยากรทางปัญญาที่มีการสั่งสมภายในสถาบัน โดยเป็นความรู้ที่ทั้งสถาบันและผู้ปฏิบัติงานเก็บรวบรวมไว้ในรูปแบบของสารสนเทศ แนวความคิด ผลการเรียนรู้ ความเข้าใจ ความทรงจำ ความตระหนัก องค์ความรู้และทักษะ รวมทั้ง ชีตความสามารถต่าง ๆ แหล่งที่สั่งสมสินทรัพย์ทางความรู้ของสถาบัน ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงาน หลักสูตร ซอฟต์แวร์ ฐานข้อมูล เอกสาร แนวทางปฏิบัติ นโยบายและระเบียบปฏิบัติ สินทรัพย์ทางความรู้ไม่เพียงแต่มีอยู่ภายในสถาบันเท่านั้น แต่ยังอยู่ที่ผู้เรียน ลูกค้ายุทธศาสตร์อื่น ผู้ส่งมอบ และคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการด้วย

สินทรัพย์ทางความรู้เป็น “ความรู้ในภาคปฏิบัติ” (Know-how) ที่สถาบันมีอยู่และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาสถาบันให้เติบโต การเสริมสร้างและการจัดการสินทรัพย์ทางความรู้จึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับสถาบันในการสร้างคุณค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งยังช่วยธำรงความสำเร็จของสถาบันให้ยั่งยืน

Leadership System : ระบบการนำองค์กร

คำว่า “ระบบการนำองค์กร” หมายถึง รูปแบบในการนำที่ใช้ทั่วทั้งสถาบัน ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นพื้นฐานและที่มาในการตัดสินใจสื่อสาร และนำเรื่องสำคัญไปดำเนินการ ระบบการนำองค์กรหมายถึง โครงสร้างและกลไกในการตัดสินใจ สร้างความมั่นใจว่า เกิดการสื่อสารสองทิศทาง การสรรหา และการพัฒนาผู้นำผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา และผู้นำในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการเสริมสร้างค่านิยม พฤติกรรมที่มีจริยธรรม ทิศทางองค์กร และความคาดหวังด้านผลการดำเนินการ

ระบบการนำองค์กรที่มีประสิทธิผลต้องให้ความสำคัญต่อขีดความสามารถและความต้องการของบุคลากรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น และตั้งความคาดหวังให้สูงในด้านผลการดำเนินการและการปรับปรุง ผลการดำเนินการ ระบบนี้สร้างความภาคภูมิใจและการทำงานเป็นทีม โดยอาศัยวิสัยทัศน์ ค่านิยม และการมุ่งไปสู่เป้าประสงค์ร่วมกัน

นอกจากนี้ ยังกระตุ้นและสนับสนุนความคิด ริเริ่ม นวัตกรรม และความกล้าเสี่ยงในระดับที่เหมาะสม การปรับโครงสร้างตามวัตถุประสงค์ และหน้าที่งาน ลดสายการบังคับบัญชาเพื่อให้การตัดสินใจเร็วขึ้น ระบบการนำองค์กรที่มีประสิทธิผล ต้องมีกลไกที่ผู้นำใช้ประเมินตนเอง รับข้อมูลป้อนกลับ และการปรับปรุงตนเอง

Learning : การเรียนรู้

คำว่า “การเรียนรู้” หมายถึง ความรู้หรือทักษะใหม่ที่ได้รับจากการประเมิน การศึกษา ประสบการณ์ และนวัตกรรม นอกเหนือจากการมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนในเกณฑ์ EdPEX นี้ ยังได้เน้นถึงการเรียนรู้ ในสองระดับที่แตกต่างกันคือ การเรียนรู้ระดับองค์กร และระดับบุคคล การเรียนรู้ระดับองค์กรได้มาจากการวิจัยและพัฒนา วงจรการประเมินและการปรับปรุงความคิด และข้อมูลจากบุคลากรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การแบ่งปัน วิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศและการจัดระดับเทียบเคียง การเรียนรู้ของบุคลากร ได้มาจากการศึกษาการฝึกอบรม และการได้รับโอกาสในการพัฒนาเพื่อความเจริญก้าวหน้าของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล ควรเป็นส่วนที่ฝังลึกอยู่ในวิถีการที่สถาบันดำเนินการ ซึ่งส่งผลให้เกิดการได้เปรียบเชิงแข่งขัน และความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง สำหรับสถาบันและบุคลากร

การเรียนรู้เป็นปัจจัยหนึ่งในการประเมินหัวข้อกระบวนการ

“การเรียนรู้” L (Learning) หมายถึง

- การปรับปรุงแนวทางให้ดีขึ้น ผ่านวงรอบของการประเมินและการปรับปรุง
- การกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวทางอย่างก้าวกระโดด ผ่านการสร้างนวัตกรรม
- การแบ่งปันความรู้ที่ได้จากการปรับปรุงและการสร้างนวัตกรรมกับหน่วยงานและกระบวนการอื่น ๆ

ที่เกี่ยวข้องภายในสถาบัน

Levels : ระดับ

คำว่า “ระดับ” หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลขที่ทำให้ทราบว่า ผลลัพธ์และผลการดำเนินการขององค์กรอยู่ในตำแหน่งหรืออันดับใดในมาตรวัดที่สื่อความหมายอย่างมีนัยสำคัญ ระดับของผลการดำเนินการทำให้สามารถประเมินผลเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการที่ผ่านมา การคาดการณ์ เป้าประสงค์ และตัวเปรียบเทียบอื่น ๆ ที่เหมาะสม

Measures and Indicators: ตัววัดและตัวบ่งชี้

คำว่า “ตัววัดและตัวบ่งชี้” หมายถึง สารสนเทศเชิงตัวเลขที่บอกปริมาณปัจจัยนำเข้า ผลผลิต และผลการดำเนินการในมิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ หลักสูตร โครงการ บริการ และผลการดำเนินการโดยรวมขององค์กร (ผลลัพธ์) ตัววัดและตัวบ่งชี้อาจเป็นแบบง่าย ๆ (ได้จากตัววัดเดียว) หรือเป็นการใช้ตัววัดหลายตัวมาประกอบกัน

เกณฑ์ EdPEX นี้ ไม่ได้แบ่งแยกระหว่างตัววัดและตัวบ่งชี้ อย่างไรก็ตาม มีผู้นิยมใช้ คำว่า “ตัวบ่งชี้” ในกรณีดังนี้ (1) เมื่อการวัดนั้นมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินการ แต่ไม่เป็นตัววัดผลการดำเนินการนั้นโดยตรง (เช่น จำนวนข้อร้องเรียนเป็นตัวบ่งชี้ความไม่พึงพอใจแต่ไม่ใช่ตัววัดผลความไม่พึงพอใจโดยตรง) และ (2) เมื่อการ

วัดผลเป็นตัวทำนาย “ตัวบ่งชี้” (leading indicator) ผลการดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญมากกว่า (เช่น ความสามารถหรือความพึงพอใจของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้น อาจเป็นตัวบ่งชี้ถึงการคงอยู่ของผู้เรียน)

Mission : พันธกิจ

คำว่า “พันธกิจ” หมายถึง **หน้าที่โดยรวมของสถาบันการศึกษา** เป็นการตอบคำถามที่ว่า “สถาบันต้องการบรรลุอะไร” พันธกิจอาจนิยามตัวผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น หรือตลาดเป้าหมายที่สถาบันให้บริการ ความสามารถที่โดดเด่นของสถาบัน หรือเทคโนโลยีที่ใช้

Multiple Requirements : ข้อกำหนดต่าง ๆ

คำว่า “ข้อกำหนดต่าง ๆ” หมายถึง รายละเอียดของหัวข้อในเกณฑ์ EdPEx ซึ่งอยู่ในลักษณะคำถามย่อย ๆ ที่สถาบันต้องตอบในแต่ละประเด็นพิจารณา ดังแสดงไว้ในเรื่องของรูปแบบหัวข้อ

หัวข้อ คือ องค์ประกอบหลักทั้งหมดของเกณฑ์นี้ ซึ่งแสดงระบบการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ มีทั้งหมด 17 หัวข้อ (รวมอีก 2 หัวข้อในโครงสร้างองค์กร) ซึ่งแต่ละหัวข้อมีจุดมุ่งเน้นที่เฉพาะเจาะจง หัวข้อเหล่านี้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามประเภทของข้อมูลที่ต้องการต้องอธิบาย

- บทนำ (โครงสร้างองค์กร) กำหนดให้อธิบายสภาพแวดล้อมขององค์กร
- หัวข้อที่เกี่ยวกับกระบวนการ (หมวด 1 – 6) กำหนดให้อธิบายกระบวนการขององค์กร
- หัวข้อที่เกี่ยวกับผลลัพธ์ (หมวด 7) กำหนดให้รายงานผลลัพธ์ของกระบวนการขององค์กร ดูชื่อ หัวข้อ

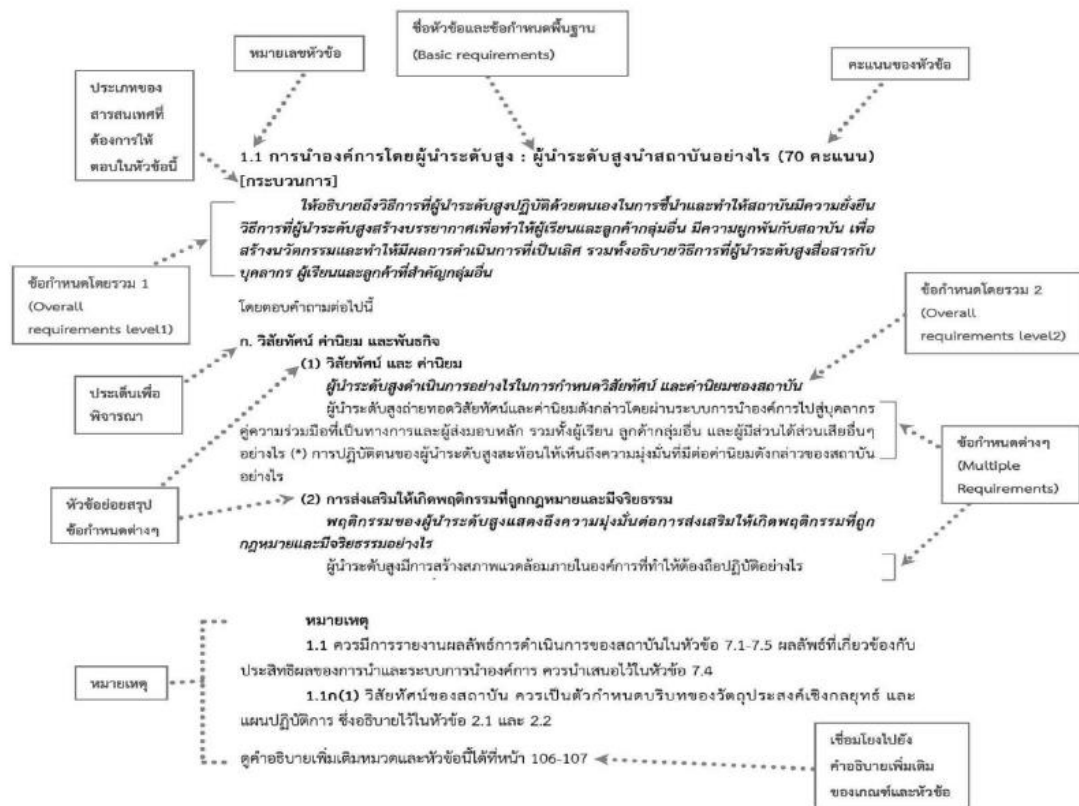
และคะแนน

แม้แต่สถาบันที่มีผลการดำเนินการที่โดดเด่น และได้คะแนนสูงจากการประเมินตามเกณฑ์ EdPEx ก็ไม่จำเป็นว่า แต่ละสถาบันจะสามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดต่าง ๆ ได้สำเร็จเท่าเทียมกัน

Overall Requirements : ข้อกำหนดโดยรวม

คำว่า “ข้อกำหนดโดยรวม” หมายถึง **ประเด็นที่สำคัญที่สุดของหัวข้อตามเกณฑ์ EdPEx** ซึ่งอธิบายในย่อหน้าที่อยู่ใต้หัวข้อ และคำถามประโยคแรกในแต่ละข้อคำถาม รูปภาพประกอบได้ในรูปแบบของเกณฑ์ EdPEx

ภาพที่ 6.1 รูปแบบของเกณฑ์ EdPEx

Partners : คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการ

คำว่า “คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการ” หมายถึง องค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่สำคัญอื่น ๆ ซึ่งทำงานร่วมกับสถาบัน เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันหรือเพื่อการปรับปรุงผลการดำเนินการ โดยทั่วไปจะเป็นความร่วมมืออย่างเป็นทางการเพื่อเป้าประสงค์ที่ชัดเจน เช่น การบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์หรือการจัดหลักสูตรหรือบริการที่เฉพาะเจาะจง

คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการมักมีกำหนดช่วงเวลาของความร่วมมือและต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อบทบาทแต่ละฝ่าย และผลประโยชน์ของคู่ความร่วมมือ

Performance : ผลการดำเนินการ

คำว่า “ผลการดำเนินการ” หมายถึง ผลผลิตและผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของกระบวนการ หลักสูตร ผู้เรียนและลูกค้ายอมรับ ซึ่งสามารถประเมินผลและเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการที่เกิดขึ้นกับผลการดำเนินการที่คาดการณ์ไว้ มาตรฐาน ผลลัพธ์ในอดีต เป้าประสงค์และกับผลลัพธ์อื่น ๆ ขององค์กร ผลการดำเนินการอาจแสดงทั้งในรูปของการเงิน และรูปแบบอื่น ๆ

เกณฑ์ EdPEX นี้ กล่าวถึง ผลการดำเนินการ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านหลักสูตรการศึกษา และบริการ (2) ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น (3) ด้านการปฏิบัติการและ (4) ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

คำว่า “ผลการดำเนินการด้านหลักสูตรและบริการ” คือ ผลการดำเนินการซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของตัววัดและตัวบ่งชี้ของหลักสูตรและบริการ ซึ่งมีความสำคัญต่อผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น ตัวอย่างเช่น ความมีประสิทธิภาพของหลักสูตรและวิธีการสอน การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การเข้าร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ และการดำเนินงานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา

คำว่า “ผลการดำเนินการด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น” คือ ผลการดำเนินการซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับคุณลักษณะของตัววัดและตัวบ่งชี้ด้านการรับรู้ การตอบสนอง และพฤติกรรมของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น ตัวอย่างเช่น การรับผู้เรียนเข้าศึกษาในสถานศึกษา การคงอยู่ของผู้เรียน ข้อร้องเรียนของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และผลการสำรวจผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น

คำว่า “ผลการดำเนินการด้านการปฏิบัติการ” คือ ผลการดำเนินการด้านบุคลากร ด้านการนำองค์กร และผลการดำเนินการของทั้งองค์กร (รวมถึงจริยธรรมและการปฏิบัติตามกฎหมาย) ซึ่งเกี่ยวข้องกับตัววัดหรือตัวบ่งชี้ ด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบ ตัวอย่างเช่น รอบเวลา การเพิ่มผลผลิต (ผลิตภาพ) การรับรองมาตรฐาน การลดของเสีย อัตราการลาออกของบุคลากร อัตราการฝึกอบรมข้ามสายงานของบุคลากร การปฏิบัติ ตามกฎระเบียบ ความรับผิดชอบด้านการเงิน การบรรลุแผนกลยุทธ์ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในชุมชน ผลการดำเนินการด้านการปฏิบัติการอาจวัดที่ระดับองค์กร ระดับกระบวนการหลัก และระดับหลักสูตร สาขาวิชา ชั้นเรียน หรือตัวบุคคล

คำว่า “ผลการดำเนินการด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด” คือ ผลการดำเนินการซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของตัววัดด้านการควบคุมต้นทุน รายได้และตำแหน่งในตลาด รวมถึงการใช้งบประมาณ การเติบโตของสินทรัพย์และส่วนแบ่งตลาด ตัวอย่างเช่น ร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อหัวผู้เรียนในด้านการบริหารและด้านการสอนต่องบประมาณ ร้อยละของค่าใช้จ่ายหลักสูตรต่องบประมาณ ผลการดำเนินการต่องบประมาณที่ได้รับการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของงบประมาณประจำปี รายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เงินทุนสำรอง และกองทุนเงินรางวัล และเงินสมทบประจำปี การผันทรัพยากรมาจากแหล่งอื่นเพื่อใช้ในการศึกษา ทุนการศึกษาที่เพิ่มขึ้น ร้อยละของงบประมาณสำหรับการวิจัย ตลอดจนงบประมาณสำหรับการบริการสังคม รวมทั้งการเพิ่มส่วนแบ่งตลาด

Performance Excellence : ผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ

คำว่า “ผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ” หมายถึง แนวทางการจัดการผลการดำเนินการของสถาบันการศึกษาแบบบูรณาการ ที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ในด้าน

(1) การเพิ่มคุณค่าให้กับผู้เรียน ลูกค้ากลุ่มอื่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดจนความสำเร็จอย่างต่อเนื่องของสถาบัน

(2) การปรับปรุงประสิทธิภาพและขีดความสามารถโดยรวมของสถาบัน และ

(3) การเรียนรู้ของสถาบันและของแต่ละผู้คนในองค์กร

เกณฑ์ EdPEx นี้ใช้เป็นกรอบและเครื่องมือในการประเมินผล เพื่อให้สถาบันทราบจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุง สำหรับเป็นแนวทางในการวางแผนที่มีมุ่งสู่การมีผลการดำเนินการที่ดีขึ้นและความเป็นเลิศ

Performance Projections : การคาดการณ์ผลการดำเนินการ

คำว่า “การคาดการณ์ผลการดำเนินการ” หมายถึง การประมาณผลการดำเนินการของสถาบันในอนาคต การคาดการณ์ควรอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในผลการดำเนินการที่ผ่านมา อัตราการพัฒนาการที่ดีขึ้นและสมมติฐานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายในสถาบันและการสร้างนวัตกรรมในอนาคต รวมถึงการเปลี่ยนแปลงภายนอกที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในสถาบัน ดังนั้น การคาดการณ์ ผลการดำเนินการจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้จัดการการปฏิบัติการ การกำหนดและดำเนินการตามแผนกลยุทธ์

การคาดการณ์ผลการดำเนินการระบุถึงผลการดำเนินการที่คาดหวังในอนาคต โดยที่เป้าประสงค์ระบุถึงผลการดำเนินการที่ต้องการในอนาคต การคาดการณ์ผลการดำเนินการของสถาบันคู่แข่งหรือสถาบันที่คล้ายคลึงกัน อาจชี้ให้เห็นถึงความท้าทายที่สถาบันต้องเผชิญ และเรื่องที่สถาบันจำเป็นต้องปรับปรุงแบบก้าวกระโดดหรือสร้างนวัตกรรม ซึ่งในกรณีดังกล่าว การคาดการณ์ผลการดำเนินการกับเป้าประสงค์อาจเหลื่อมซ้อนกัน

ดูคำจำกัดความของคำว่า “เป้าประสงค์: Goals”

Persistence : การคงอยู่อย่างต่อเนื่อง

คำว่า “การคงอยู่อย่างต่อเนื่อง” หมายถึง การลงทะเบียนเรียนอย่างต่อเนื่องของผู้เรียน (จากเทอมต่อเทอม ภาคต่อภาค ชั้นปีต่อชั้นปี และจากรายวิชาต่อรายวิชา) เพื่อให้สำเร็จการศึกษา หรือบรรลุวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม

Process : กระบวนการ

คำว่า “กระบวนการ” หมายถึง กิจกรรมที่เชื่อมโยงกันเพื่อพัฒนาเป็นหลักสูตรหรือบริการสำหรับลูกค้า (ผู้ใช้) ทั้งภายในหรือภายนอกสถาบัน โดยทั่วไปแล้ว กระบวนการเป็นขั้นตอนหรือกิจกรรมที่มีลำดับชัดเจน ซึ่งเกิดจากการผสมผสานระหว่างคน เครื่องจักร เครื่องมือ เทคนิค วัสดุ และการปรับปรุง แทบจะไม่มีกระบวนการใดเลยที่ดำเนินการได้โดยลำพัง ดังนั้น จึงต้องคำนึงถึงกระบวนการอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อกัน

ในบางกรณีกระบวนการอาจต้องดำเนินการตามลำดับขั้นที่เฉพาะเจาะจง ตามเอกสารวิธีปฏิบัติการและข้อกำหนด (ที่อาจเป็นทางการ) รวมทั้งการวัดและขั้นตอนการควบคุมที่ชัดเจน

การดำเนินการด้านบริการ โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องโดยตรงต่อผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น เช่น หลักสูตรและบริการ กระบวนการโดยทั่วไปจะต้องบอกรายละเอียดอย่างชัดเจน ว่าต้องทำอะไร บางกรณีอาจรวมลำดับขั้นตอนที่ต้องการหรือคาดหวัง ถ้าหากขั้นตอนนั้นมีความสำคัญ จะต้องให้ข้อมูลที่ช่วยให้ลูกค้าเข้าใจ และทำตามขั้นตอนดังกล่าวได้ กระบวนการบริการที่กล่าวข้างต้น จำเป็นต้องมีแนวทางสำหรับผู้ให้บริการในการจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือพฤติกรรมของลูกค้า

การทำงานที่ต้องใช้ความรู้ เช่น การสอน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การวิจัย การพัฒนา และการวิเคราะห์ นั้น คำว่า กระบวนการ อาจไม่ได้หมายความว่าถึงลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างเป็นทางการเท่านั้น แต่อาจรวมถึงความเข้าใจโดยรวมเกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องที่ต้องใช้ประสบการณ์และทักษะ เช่น จังหวะเวลา วิธีการต่าง ๆ ที่เลือกใช้ได้ (options to include) การประเมินและรายงานผล ทั้งนี้ ลำดับขั้นตอนของกระบวนการอาจเป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อมีความเข้าใจดังกล่าว

กระบวนการ เป็นหนึ่งในสองมิติของการประเมินในเกณฑ์ EdPEx ซึ่งการประเมินอยู่บนพื้นฐานของ 4 ปัจจัย คือ แนวทาง การถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ การเรียนรู้ และการบูรณาการ

ดูคำจำกัดความของคำว่า “ระบบการให้คะแนน: Scoring System”

Productivity : ผลผลิตภาพ

คำว่า “ผลผลิตภาพ” หมายถึง **ตัววัดประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากร** ถึงแม้คำว่า “ผลผลิตภาพ” นี้ มักจะใช้กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น บุคลากร (ผลผลิตภาพแรงงาน) เครื่องจักร วัสดุ พลังงาน และทุน แต่แนวคิดเกี่ยวกับผลผลิตภาพนี้ ยังสามารถนำไปพิจารณาถึง การใช้ทรัพยากรทั้งหมดเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน การวัด “ผลผลิตภาพโดยรวม” โดยใช้ตัววัดหลายตัวร่วมกัน ทำให้สามารถประเมินได้ว่า ผลของการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในกระบวนการ (ซึ่งอาจรวมถึงการเลือกใช้ทรัพยากรด้วยนั้น) มีประโยชน์หรือไม่

PROJECTIONS, PERFORMANCE

ดูคำจำกัดความของคำว่า “การคาดการณ์ผลการดำเนินการ: Performance Projections”

Purpose : จุดประสงค์

คำว่า “จุดประสงค์” หมายถึง เหตุผลหลักที่ทำให้สถาบันดำรงอยู่ บทบาทสำคัญของจุดประสงค์คือ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจของสถาบัน และชี้นำการกำหนดค่านิยมของสถาบัน โดยปกติจุดประสงค์มักจะกว้างและใช้ได้นาน สถาบันที่ให้บริการทางการศึกษาที่ต่างกัน อาจจะมีจุดประสงค์ที่คล้ายกันได้ ในขณะที่เดียวกันสถาบันที่ให้บริการที่คล้ายกัน อาจมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกันได้เช่นกัน

Results : ผลลัพธ์

คำว่า “ผลลัพธ์” หมายถึง **ผลผลิตและผลที่เกิดจากการดำเนินการตามข้อกำหนดของหัวข้อในเกณฑ์เล่มนี้** ในการประเมินผลลัพธ์ จะพิจารณาผลการดำเนินการปัจจุบัน ผลการดำเนินการเมื่อเทียบกับตัวเปรียบเทียบที่เหมาะสม รวมทั้งอัตรา ความครอบคลุม และความสำคัญของการปรับปรุงผลการดำเนินการ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างตัววัดผลลัพธ์ กับเป้าหมายหลักของผลการดำเนินการ

ผลลัพธ์ เป็นหนึ่งในสองมิติของการประเมินในเกณฑ์ EdPEx ซึ่งการประเมินอยู่บนพื้นฐานของ 4 ปัจจัย คือ ระดับ แนวโน้ม การเปรียบเทียบ บูรณาการและบูรณาการ

“ระดับ” L (Level) หมายถึง ระดับของผลการดำเนินการในปัจจุบัน โดยใช้มาตรวัดที่นำมาใช้ประโยชน์ได้ (meaningful measurement scales)

“แนวโน้ม” T (Trends) หมายถึง อัตราของการปรับปรุงผลการดำเนินการ หรือผลการดำเนินการที่ดี

อย่างต่อเนื่อง (เช่น ความลาดชันของจุดที่แสดงข้อมูลบนแกนของเวลา)

- ความครอบคลุมของผลการดำเนินการ (เช่น ความครอบคลุมของการถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติ)

“การเปรียบเทียบ” C (Comparisons) หมายถึง

- ผลการดำเนินการของสถาบันโดยเทียบกับข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่เหมาะสม เช่น เปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือสถาบันที่คล้ายคลึงกัน

- ผลการดำเนินการของสถาบันเมื่อเทียบกับค่าเทียบเคียง หรือกับองค์กรชั้นนำ

“การบูรณาการ” I (Integration) หมายถึง ความครอบคลุมและทั่วถึงของ

- ตัววัดต่าง ๆ (จำแนกประเภท) ด้านลูกค้า หลักสูตรและบริการ ผลิตภัณฑ์อื่น ตลาด กระบวนการ และแผนปฏิบัติการ ที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กรและหัวข้อที่อยู่ในหมวดกระบวนการ (ในหมวด 1 ถึงหมวด 6)

- ผลลัพธ์รวมถึงตัวชี้วัดที่เชื่อถือได้สำหรับผลการดำเนินการที่เชื่อถือได้

- ผลลัพธ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกันในทุกกระบวนการและหน่วยงาน เพื่อสนับสนุน เป้าประสงค์ระดับสถาบัน

Segment : ส่วน/กลุ่ม

คำว่า “ส่วน/กลุ่ม” หมายถึง ส่วน/กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลาดหลักสูตร หรือบริการ หรือบุคลากร โดยปกติ “ส่วน/กลุ่ม” จะต้องมัลักษณะร่วมกันที่สามารถจัดเป็นกลุ่มได้อย่างสมเหตุสมผล ในหมวด 7 คำว่า “ส่วน/กลุ่ม” หมายถึง ข้อมูลด้านผลลัพธ์ตามกลุ่มที่แบ่งไว้ เพื่อให้การวิเคราะห์ผลการดำเนินการของสถาบันเกิดประโยชน์มากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นกับแต่ละสถาบันว่าจะใช้ปัจจัยใดในการกำหนดส่วน/กลุ่มของผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น ตลาด หลักสูตร บริการ และบุคลากร

ความเข้าใจในเรื่อง “ส่วน/กลุ่ม” มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจำแนกความต้องการและความคาดหวังเฉพาะของส่วน/กลุ่มต่าง ๆ ของผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น ตลาด บุคลากร และรวมถึงการจัดหลักสูตร บริการเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังเฉพาะของแต่ละกลุ่มได้ ตัวอย่างเช่น

แบ่งส่วนตลาด อาจแบ่งตามหลักสูตรหรือช่องทางให้บริการ (เช่น ห้องเรียนหรือเว็บไซต์)

ผู้เรียน เช่น แบ่งตามความสนใจทางด้านวิชาชีพ สไตล์การเรียนรู้ที่อยู่อาศัย (เช่น หอพัก หรือไปกลับ) การเคลื่อนย้ายของผู้เรียน (student mobility) หรือความต้องการพิเศษ

ในบางกรณีอาจแบ่งเป็นส่วนตลาดย่อยลงไปตามกลุ่มผู้รับผิดชอบ

การจำแนกบุคลากรอาจแบ่งตามภูมิศาสตร์ ทักษะ ความต้องการ การมอบหมายงาน หรือการจำแนกงาน/ ตำแหน่งงาน

Senior Leaders : ผู้นำระดับสูง

คำว่า “ผู้นำระดับสูง” หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความรับผิดชอบหลักในการจัดการองค์กรโดยรวม ในหลายสถาบัน ผู้นำระดับสูง หมายถึง ผู้นำสูงสุดและผู้ที่ยรายงานโดยตรงต่อผู้นำสูงสุด และอาจหมายรวมถึง คณะผู้บริหารคนบดีและหัวหน้าภาควิชา

Stakeholders : ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คำว่า “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” หมายถึง กลุ่มต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น ลูกค้า ผู้ปกครอง/สมาคมผู้ปกครอง บุคลากร คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่าง ๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการ/วิชาชีพ

Strategic Advantages : ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์

คำว่า “ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์” หมายถึง ความได้เปรียบในเชิงตลาดต่าง ๆ ที่เป็นตัวตัดสินว่าสถาบันจะประสบความสำเร็จในอนาคตหรือไม่ ซึ่งโดยทั่วไปมักจะเป็นปัจจัยที่ช่วยให้สถาบันประสบความสำเร็จในการแข่งขันทั้งในปัจจุบันและอนาคตเมื่อเทียบกับสถาบันอื่นที่คล้ายคลึงกันในด้านหลักสูตร และบริการความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์มักมาจาก (1) สมรรถนะหลักที่เน้นที่การสร้างและเพิ่มพูนความสามารถภายในสถาบัน และ (2) ทรัพยากรภายนอกที่สำคัญในเชิงกลยุทธ์ซึ่งเกิดจากการกำหนดและใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ผ่านความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอกและกับคู่ความร่วมมือเมื่อสถาบันเข้าใจถึงที่มาของความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ทั้ง 2 แหล่งก็สามารถเสริมสร้าง ความแข็งแกร่งของความสามารถเฉพาะของสถาบันได้ โดยการใช้ประโยชน์จากความสามารถที่เสริมกันที่มาจากองค์กรอื่น ๆ

ดูคำจำกัดความของคำว่า “ความท้าทายเชิงกลยุทธ์” และ “วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์” เพื่อให้เข้าใจความเชื่อมโยงของความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ ซึ่งสถาบันกำหนดเพื่อตอบสนองความท้าทายและความได้เปรียบดังกล่าว

Strategic Challenges : ความท้าทายเชิงกลยุทธ์

คำว่า “ความท้าทายเชิงกลยุทธ์” หมายถึง ความกดดันต่าง ๆ ที่เป็นตัวตัดสินว่า สถาบันจะประสบความสำเร็จในอนาคตหรือไม่ ความท้าทายดังกล่าวมักเกิดจากแรงผลักดันของตำแหน่งในการแข่งขัน ในอนาคตเมื่อเทียบกับสถาบันอื่นที่มีหลักสูตรและบริการที่คล้ายคลึงกัน โดยทั่วไปความท้าทายเชิงกลยุทธ์จะมาจากแรงผลักดันภายนอก อย่างไรก็ตาม ในการตอบสนองต่อแรงผลักดันภายนอกดังกล่าว สถาบันอาจต้องเผชิญกับความท้าทายเชิงกลยุทธ์ภายในด้วย

ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ภายนอก อาจเกี่ยวกับความต้องการหรือความคาดหวังของผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น ตลาด การเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรหรือบริการ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี หรือความเสี่ยงทางด้านงบประมาณ การเงิน สังคม ตลอดจนความเสี่ยงหรือความต้องการด้านอื่นๆ ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ภายในอาจเกี่ยวกับขีดความสามารถของสถาบัน หรือคณาจารย์ รวมทั้งบุคลากร และทรัพยากรอื่นๆ ของสถาบัน

คู่มือจำกัดความของคำว่า “ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์” และ “วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์” เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างความท้าทายเชิงกลยุทธ์ ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สถาบันกำหนดเพื่อตอบสนองต่อความท้าทาย และความได้เปรียบดังกล่าว

Strategic Objectives : วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

คำว่า “วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์” หมายถึง เป้าหมายที่ชัดเจนของสถาบัน หรือการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับปรุงที่สำคัญ ความสามารถในการแข่งขัน หรือประเด็นทางสังคม และข้อได้เปรียบของสถาบัน โดยทั่วไปวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์มักมุ่งเน้นทั้งภายนอกและภายในสถาบัน และเกี่ยวข้องกับโอกาสและความท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น ตลาด หลักสูตรและบริการ หรือเทคโนโลยี ถ้าจะกล่าวอย่างกว้าง ๆ ก็คือ สถาบันต้องบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เพื่อคงไว้หรือทำให้มีความสามารถในการแข่งขันและความสำเร็จของสถาบันในระยะยาว วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เป็นตัวกำหนดทิศทางระยะยาวและเป็นแนวทางในการจัดสรรและปรับการกระจายทรัพยากร

Strategic Opportunities : โอกาสเชิงกลยุทธ์

คำว่า “โอกาสเชิงกลยุทธ์” หมายถึง ช่องทางที่เห็นจากการคิดนอกกรอบ การระดม ความคิด ผลดีที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดฝัน กระบวนการวิจัยและสร้างนวัตกรรม การคาดการณ์ อย่างฉีกแนวไปจากสภาพปัจจุบันและแนวทางอื่น ๆ ที่ใช้ในการจินตนาการอนาคตที่แตกต่างออกไป

บรรยากาศที่เปิดให้คิดอย่างเสรี โดยปราศจากการขึ้นนำ จะช่วยทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ที่นำไปสู่โอกาสเชิงกลยุทธ์ การจะเลือกใช้โอกาสเชิงกลยุทธ์ได้นั้น ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง การเงินและอื่น ๆ เพื่อตัดสินใจเลือกที่จะเสี่ยงด้วยปัญญา (ความกล้าเสี่ยงด้วยปัญญา)

Sustainability (Short- and long-term success) : ความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว

คำว่า “ความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว” หมายถึง ความสามารถโดยรวมของสถาบันที่ตอบสนองต่อความต้องการทางด้านการศึกษาในปัจจุบัน มีความคล่องตัวและมีการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่จะทำให้สถาบันสามารถเตรียมตัวให้พร้อมต่อสภาพแวดล้อมขององค์กร การดำเนินการและตลาดในอนาคต สถาบันจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยภายนอกและภายใน ทั้งที่เป็นปัจจัยเฉพาะของสถาบันและของภาคส่วนการศึกษา

ประเด็นที่ควรพิจารณาอาจครอบคลุมถึงขีดความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากร ทรัพยากรที่มี เทคโนโลยี ความรู้ สมรรถนะหลัก ระบบงาน อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ ความยั่งยืน อาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของตลาด ความชอบของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น สภาพแวดล้อมในการดำเนินการ งบประมาณ และการเงิน รวมทั้งสภาพแวดล้อมด้านกฎหมายและกฎระเบียบ นอกจากนี้ ความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาว ยังรวมถึงการเตรียมพร้อมวันต่อวัน ต่อเหตุฉุกเฉินที่กำลังเกิดหรือเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในช่วงสั้น ๆ

ในเกณฑ์ EdPEx นี้ ผลกระทบของหลักสูตร บริการ และปฏิบัติการของสถาบันที่มีต่อสังคมและการสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อให้เกิดสถานะที่ดีของระบบเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมนี้ เป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบต่อสังคมของสถาบัน การที่สถาบันจะพิจารณาเรื่องดังกล่าวหรือไม่และอย่างไร อาจจะมีผลต่อความสำเร็จในระยะสั้นและระยะยาวของสถาบัน

Systematic : มีความเป็นระบบ

คำว่า “มีความเป็นระบบ” หมายถึง แนวทางซึ่งมีขั้นตอนเป็นลำดับ ดำเนินการซ้ำได้ รวมทั้งแสดงการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หรืออาจกล่าวได้ว่า แนวทางมีความเป็นระบบ หากมีการประเมิน การปรับปรุง และการแบ่งปันจนส่งผลให้แนวทางนั้นมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

Trends : แนวโน้ม

คำว่า “แนวโน้ม” หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการ ในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา

โดยทั่วไปการแสดงแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวม ค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่างระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้ม ขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่น่าเสนอ หากรอบเวลาดำเนินการต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

ตัวอย่างของแนวโน้มที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ EdPEx นี้ ครอบคลุมถึงผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลลัพธ์เกี่ยวกับความพึงพอใจและไม่พึงพอใจของผู้เรียน ลูกค้ากลุ่มอื่น และของบุคลากร ผลดำเนินการด้านการเงินและงบประมาณ ด้านตลาด และด้านการปฏิบัติการ เช่น รอบเวลาและผลผลิตภาพของกระบวนการจัดการหลักสูตรและการให้บริการ

Value : คุณค่า

คำว่า “คุณค่า” หมายถึง การยอมรับในความคุ้มค่าของหลักสูตร บริการ กระบวนการ สินทรัพย์หรือการใช้งาน เมื่อเทียบกับต้นทุนค่าใช้จ่ายและทางเลือกอื่น ๆ ที่มี สถาบันมักจะพิจารณาคุณค่า เพื่อประเมินผลประโยชน์ของทางเลือกต่าง ๆ เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่าย เช่น คุณค่าของทั้งหลักสูตรและบริการโดยรวม ในมุมมอง

ของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น สถาบันต้องเข้าใจว่า อะไรคือ คุณค่าที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มต่าง ๆ ให้ความสำคัญ เพื่อส่งมอบคุณค่าให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม ในการนี้จำเป็นต้องสร้างสมดุลของคุณค่าต่อลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เช่น บุคลากร และชุมชน

Values : ค่านิยม

คำว่า “ค่านิยม” หมายถึง หลักการที่ชี้นำและพฤติกรรมที่หล่อหลอมวิถีทางที่สถาบันและบุคลากรพึงปฏิบัติ ค่านิยมสะท้อนและเสริมสร้างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของสถาบัน ค่านิยมสนับสนุนและชี้นำการตัดสินใจของบุคลากรทุกคน ช่วยให้สถาบันบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม ตัวอย่างของค่านิยมอาจรวมถึงการแสดงถึงความมีคุณธรรม และความยุติธรรมในการปฏิสัมพันธ์ทุกกรณี การทำให้เหนือความคาดหมายของผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น การให้คุณค่าต่อแต่ละบุคคลและต่อความหลากหลาย การปกป้องสิ่งแวดล้อม และความมานะบากบั่นเพื่อให้ผลการดำเนินการที่เป็นเลิศทุกเมื่อเชื่อวัน

Vision : วิสัยทัศน์

คำว่า “วิสัยทัศน์” หมายถึง สภาวะที่สถาบันต้องการเป็นในอนาคต วิสัยทัศน์อธิบายถึงทิศทางที่สถาบันจะมุ่งไป สิ่งที่สถาบันต้องการจะเป็น หรือภาพลักษณ์ในอนาคตที่สถาบันต้องการให้ผู้อื่นรับรู้

Voice of the Customer : เสียงของลูกค้า

คำว่า “เสียงของลูกค้า” หมายถึง กระบวนการรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น กระบวนการเหล่านี้ควรจะเป็นเชิงรุกและมีนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ความต้องการ ความคาดหวัง และความประสงค์ (ทั้งที่ระบุอย่างชัดเจน ไม่ได้ระบุและที่คาดการณ์ไว้) ของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้ความผูกพันของลูกค้า การรับฟัง “เสียงของลูกค้า” อาจรวมถึงการรวบรวมและบูรณาการข้อมูลชนิดต่าง ๆ ของผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น เช่น ข้อมูลจากการสำรวจ ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ข้อคิดเห็นในเว็บไซต์ ข้อมูลความพึงพอใจและข้อร้องเรียนที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการสานสัมพันธ์และสร้างความผูกพันของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

Work Processes : กระบวนการทำงาน

คำว่า “กระบวนการทำงาน” หมายถึง กระบวนการสร้างคุณค่าที่สำคัญที่สุดภายในสถาบัน ซึ่งอาจรวมถึงกระบวนการการออกแบบและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการบริการ การสนับสนุนผู้เรียน กระบวนการทางธุรกิจและกระบวนการสนับสนุน “กระบวนการทำงาน” เป็นกระบวนการซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบัน

กระบวนการทำงานที่สำคัญของสถาบันมักจะสัมพันธ์กับ 1) สมรรถนะหลักของสถาบัน 2) ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่งและสถาบันอื่นที่จัดหลักสูตรและบริการ ในลักษณะเดียวกัน และ 3) ปัจจัย

ที่ผู้นำระดับสูงได้พิจารณาแล้วว่ามีสำคัญต่อการเติบโตของสถาบัน กระบวนการทำงานหลักของสถาบันควรจะต้องดำเนินการโดยบุคลากรของสถาบัน

Work Systems : ระบบงาน

คำว่า “ระบบงาน” หมายถึง วิธีการที่สถาบันใช้เพื่อทำงานให้บรรลุผล ระบบงานต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการที่สำคัญ ผู้รับจ้าง คู่ความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ และองค์ประกอบอื่น ๆ ของห่วงโซ่อุปทานที่จำเป็นในการผลิตและดำเนินการตามหลักสูตรและบริการรวมทั้งการดำเนินการกระบวนการธุรกิจ และกระบวนการสนับสนุนต่าง ๆ ระบบงานจะต้องประสานกระบวนการภายในกับทรัพยากรภายนอกที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและผลิตหลักสูตรและบริการ ส่งมอบให้ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และประสบความสำเร็จในตลาด

การตัดสินใจเกี่ยวกับระบบงานเป็นเรื่องเชิงกลยุทธ์ ซึ่งครอบคลุมถึงการปกป้องและการใช้ประโยชน์จากสมรรถนะหลักของสถาบัน และตัดสินใจว่าสิ่งที่สถาบันควรจัดจ้าง หรือดำเนินการภายนอกสถาบัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืนของสถาบัน

Workforce : บุคลากร

คำว่า “บุคลากร” หมายถึง บุคลากรทั้งหมดที่สถาบันกำกับดูแลและมีส่วนร่วมโดยตรง ในการทำให้งานของสถาบันบรรลุผลสำเร็จ รวมถึงคณาจารย์และพนักงานที่สถาบันจ้าง (เช่น พนักงานประจำ พนักงานที่ทำงานไม่เต็มเวลา พนักงานชั่วคราว พนักงานที่ทำงานจากระยะไกลโดยใช้การสื่อสารโทรคมนาคม (Telecommuting) คณาจารย์และพนักงานที่ได้รับการว่าจ้างตามสัญญาภายใต้การกำกับดูแลของสถาบัน) และอาสาสมัคร (*) บุคลากร หมายถึง ผู้บริหารและหัวหน้างานทุกระดับ

Workforce Capability : ชีตความสามารถของบุคลากร

คำว่า “ชีตความสามารถของบุคลากร” หมายถึง ความสามารถของสถาบันที่จะทำให้กระบวนการต่างๆ บรรลุผลสำเร็จโดยอาศัยความรู้ ทักษะ ความสามารถ และสมรรถนะของคนในสถาบันชีตความสามารถนี้อาจรวมถึงความสามารถในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น การสร้างนวัตกรรมและการเปลี่ยนผ่านไปสู่เทคโนโลยีใหม่ ๆ การพัฒนาหลักสูตร บริการและกระบวนการทำงานใหม่ ๆ รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของตลาด และกฎระเบียบข้อบังคับด้านการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

Workforce Capacity : อัตรากำลังของบุคลากร

คำว่า “อัตรากำลังของบุคลากร” หมายถึง ความสามารถของสถาบันที่จะทำให้มั่นใจว่า มีจำนวนผู้ปฏิบัติงานที่พอเพียงในดำเนินการตามกระบวนการทำงาน และประสบความสำเร็จในการจัดหลักสูตรและบริการให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งความสามารถในการตอบสนองตามความต้องการกำลังคนตามช่วงเวลาหรือตามความจำเป็นที่แปรเปลี่ยนไป

Workforce Engagement : ความผูกพันของบุคลากร

คำว่า “ความผูกพันของบุคลากร” หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นของบุคลากรทั้งในด้านจิตใจและสติปัญญา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบัน องค์กรที่บุคลากรมีความผูกพันสูง มักจะมีบรรยากาศการทำงานที่ส่งผลให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี ทำให้บุคลากรมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น และความสำเร็จของสถาบัน โดยทั่วไปบุคลากรจะรู้สึกผูกพันกับสถาบัน เมื่อมีแรงจูงใจและได้ทำงานที่มีความหมาย และเมื่อได้รับการสนับสนุนที่ดีจากผู้ร่วมงานและในที่ทำงาน บุคลากรที่มีความผูกพันต่อสถาบัน จะได้ประโยชน์จากความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความไว้วางใจกัน มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีความร่วมมือร่วมใจกัน มีการสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนสารสนเทศที่ดี อำนาจในการตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบต่อผลการทำงานของตน ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้เกิดความผูกพันครอบคลุมถึงการฝึกอบรมและการพัฒนาความก้าวหน้าในการทำงาน ระบบการยกย่องชมเชยและการให้รางวัลที่มีประสิทธิภาพ โอกาสที่เท่าเทียมกันและการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการมีมิติชีวิตต่อครอบครัวของบุคลากร

ภาคผนวก

 ราชวิทยาลัย อุบลราชธานี วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ	หน่วย/งาน (Unit /Division) :	งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) :	แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) :	แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) :	หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 1 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรของคณะ ใช้เป็นแนวทางในดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับหลักสูตร และเป็นไปตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับหลักสูตร
- 1.3 เพื่อให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน
- 1.4 เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาของราชวิทยาลัยอุบลราชธานีและคณะ
- 1.5 เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารในการกำกับ ติดตามงานประกันคุณภาพการศึกษาได้ทุกขั้นตอน
- 1.6 เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการปฏิบัติงาน

2. ขอบเขต

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร ครอบคลุมถึงแนวปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและการเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนะแนวทางการปรับปรุง (Act)

3. นิยาม/คำจำกัดความ

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา แต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่า สถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานของคณะ ในแต่ละปีการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย และเป้าประสงค์ที่คณะ กำหนดไว้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร หมายถึง การประเมินผลและการติดตามคุณภาพการดำเนินงานของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล และหาแนวทางการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

รายงานการประเมินตนเอง หมายถึง การเขียนรายงานผลการดำเนินงานตนเองของคณะและหลักสูตรตลอดปีการศึกษา ที่ใช้รายงานต่อวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ ราชวิทยาลัยอุบลราชธานี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่หลักสูตรและคณะกำหนด

 ราชวิทยาลัย อุบลราชธานี วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) : แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) : หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 2 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับส่วนงาน หมายถึง การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของราชวิทยาลัยอุบลราชธานี ระดับส่วนงาน โดยแบ่งเป็น 2 หน่วยงาน ได้แก่ 1.หน่วยงานสายวิชาการซึ่งประกอบด้วย สถาบันบัณฑิตศึกษาอุบลราชธานี และวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ (คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์สุขภาพ และโรงพยาบาลจุฬาภรณ) 2.หน่วยงานสายสนับสนุนวิชาการ ได้แก่ สำนักงานราชวิทยาลัยอุบลราชธานี

การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ หมายถึง การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของราชวิทยาลัย ระดับคณะ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร หมายถึง การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของราชวิทยาลัยอุบลราชธานี ระดับหลักสูตร โดยมีจำนวน 11 หลักสูตร ได้แก่ 1.หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 2.หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารังสีเทคนิค 3.หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ข้อมูลสุขภาพ 4.หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวและสุขภาพ 5.หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสหภาพการแพทย์ 6.หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีชีวภาพ 7.หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเคมีชีวภาพ 8.หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพิษวิทยาสิ่งแวดล้อม 9.หลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพิษวิทยาสิ่งแวดล้อม 10.หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพประยุกต์ เพื่อให้หลักสูตรที่เปิดสอนของราชวิทยาลัยจุฬาภรณดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐานบัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการแต่งตั้งจากราชวิทยาลัยอุบลราชธานี ตามคุณสมบัติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดเพื่อทำหน้าที่ในการเข้าตรวจเยี่ยมและประเมินการดำเนินงานระดับคณะ และระดับหลักสูตร

4. หน้าที่ความรับผิดชอบ

ลำดับ	เรื่อง	ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1	แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แผนปฏิบัติการด้านประกันคุณภาพการศึกษา ปฏิทินกิจกรรมด้านประกันคุณภาพการศึกษา แผนพัฒนาคุณภาพ คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา โครงการ/กิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษา ระบบการจัดการข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษา ระบบติดตามและประเมินการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา	1.ที่ปรึกษาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 2.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับหลักสูตร 3.คณบดีคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 4.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 5.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ วิจัยและพัฒนาผู้ประกอบการ 6.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)

 ราชวิทยาลัย จุฬารังษี วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา	
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)	
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) :	แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) :	หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 3 / 10
เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร		
ลำดับ	เรื่อง	ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2	รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ และระดับหลักสูตร	1.ผู้กำกับดูแลและผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบประกันคุณภาพภายใน ระดับคณะ 2.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 3.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 4.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)
3	วิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ และระดับหลักสูตร	1.ผู้กำกับดูแลและผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบประกันคุณภาพภายใน ระดับคณะ 2.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 3.คณะกรรมการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ 4.คณะกรรมการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร 5.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 6.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)
4	ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร	1.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 2.ผู้กำกับดูแลและผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบประกันคุณภาพภายใน ระดับคณะ 3.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 4.คณะกรรมการบริหารหลักสูตร 5.คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 6.คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 7.คณบดีคณะแพ/ทยศาสตร์และการสาธารณสุข 8.ผู้บริหารคณะ อาจารย์และบุคลากรคณะ 9.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 10.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)
5	รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร	1.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 2.ผู้กำกับดูแลและผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบประกันคุณภาพภายใน ระดับคณะ

 ราชวิทยาลัย จุฬาภรณ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) : แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) : หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 4 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

ลำดับ	เรื่อง	ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		3.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 4.คณบดีคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 5.ผู้บริหารคณะ อาจารย์และบุคลากรคณะ 6.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 7.คณะกรรมการบริหารคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 8.คณะกรรมการประจำคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 9.คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ 10.คณะกรรมการประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ 11.สภाराชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ 12.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)
5	แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ และระดับหลักสูตร	1.ผู้กำกับดูแลและผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบประกันคุณภาพภายใน ระดับคณะ 2.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 3.คณะกรรมการบริหารหลักสูตร 4.คณบดีคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 5.ผู้บริหารคณะ 6.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 7.คณะกรรมการบริหารคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 8.คณะกรรมการประจำคณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข 9.คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ 10.คณะกรรมการประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ 11.สภाराชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ 11.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)

 ราชวิทยาลัย จุฬารักษ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา				
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)				
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) :			แก้ไขครั้งที่ (Revision) :	
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) :			หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 5 / 10	
เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร					
5. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน					
5.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ					
ลำดับ	ผังการปฏิบัติงาน	รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	เอกสารที่เกี่ยวข้อง
1	จุดเริ่มต้น	เตรียมความพร้อมของบุคลากร - สร้างความตระหนัก - พัฒนาความรู้และทักษะ	1.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 2.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)	ก่อนเปิดภาคการศึกษา	คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2	การวางแผน (Plan)	1.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร 2.จัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร 2.1 กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน 2.2 กำหนดค่าเป้าหมาย 2.3 กำหนดผู้กำกับดูแล และผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ระดับคณะ 3.จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร 4.จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับหลักสูตร 5.จัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลและระบบติดตามข้อมูลตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ระดับคณะและระดับหลักสูตร 6.จัดทำ Timeline การนำข้อมูลลงเว็บไซต์และระบบ CHE QA Online ระดับคณะและระดับหลักสูตร	1.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 2.ผู้บริหารคณะ 3.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 4.ผู้กำกับดูแลและรับผิดชอบตัวบ่งชี้ 5.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)	ก่อนเปิดภาคการศึกษา	1.คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ 3.แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ปีการศึกษา 2561
3	ดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do)	1.ดำเนินโครงการ/กิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษาตามแผน 1.1 รายงานการใช้งบประมาณ 1.2 รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัด			

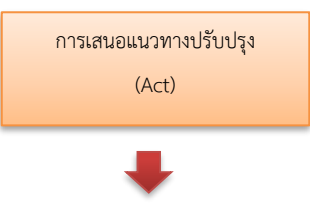
 ราชวิทยาลัย จุฬาภรณ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) : แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) : หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 6 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

ลำดับ	ผังการปฏิบัติงาน	รายละเอียดขั้นตอน การปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	เอกสารที่เกี่ยวข้อง
		2.จัดเก็บข้อมูลตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพ (ระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพระดับคณะ 3.จัดทำรายงานการประเมินตนเอง รอบ 12 เดือน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร 4.นำข้อมูลลงเว็บไซต์ และระบบ CHE QA Online	1.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 2.ผู้บริหารคณะ 3.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 4.ผู้กำกับดูแลและรับผิดชอบตัวบ่งชี้ 5.อาจารย์และบุคลากรคณะ 6.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)	ทุกปีการศึกษา และทุกปีงบประมาณ	1.คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ 3.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะและระดับหลักสูตร 4.แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2561 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 5.ระบบ CHE QA Online
4	ประเมินคุณภาพ (Check) 	1.กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามปฏิทิน ระดับคณะ 2.กำกับ ติดตามการจัดเก็บข้อมูล ตาม Timeline 3.วิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง รอบ 12 เดือน 4.ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 5.สรุปและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมตามแผน 6.ประเมินการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ	1.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 2.คณะกรรมการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ 3.คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 4.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 5.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ วิจัยและพัฒนา ผู้ประกอบการ 6. นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)	สิ้นสุดปีการศึกษา	1.คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2.ระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ 3.รายงานการประเมินตนเอง คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ปีการศึกษา 2561 4.รายงานผลการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ รอบ 12 เดือน ปีการศึกษา 2561 5.รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ปีการศึกษา 2561 6.แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ประจำปีการศึกษา 2562

 ราชวิทยาลัย จุฬารังษี วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) : แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) : หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 7 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

ลำดับ	ผังการปฏิบัติงาน	รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	เอกสารที่เกี่ยวข้อง
5		1.จัดทำรายงานผลการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ รอบ 12 เดือน 2.จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ 3.จัดทำแผนพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ ปีการศึกษา 2562 4.รายงานแผนพัฒนาคุณภาพ ระดับคณะ ปีการศึกษา 2563	1.คณะกรรมการวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ 2.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 3. นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)	สิ้นสุดปีการศึกษา	1.คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา ราชวิทยาลัยจุฬารังษี 3.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะและระดับหลักสูตร
6					

5.2 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับหลักสูตร

ลำดับ	ผังการปฏิบัติงาน	รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	เอกสารที่เกี่ยวข้อง
1		เตรียมความพร้อมของบุคลากร - สร้างความตระหนัก - พัฒนาความรู้และทักษะ	1.คณะกรรมการบริหารหลักสูตร 2.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 3.นักวิชาการศึกษาประจำหลักสูตร 4.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกันคุณภาพการศึกษา)	ก่อนเปิดภาคการศึกษา	1.คู่มือเกณฑ์ AUN-QA Vesion 3.0 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะและระดับหลักสูตร 3.คู่มือเกณฑ์มาตรฐานสากล แพทยศาสตร์ศึกษา WFME 4.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557
2		1.แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับหลักสูตร 2.จัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 2.1 กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน 2.2 กำหนดค่าเป้าหมาย	1.คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 2.ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา 3.นักวิชาการศึกษาประจำหลักสูตร	ทุกปีการศึกษา และ ทุกปีงบประมาณ	1.คู่มือเกณฑ์ AUN-QA Vesion 3.0 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะและระดับหลักสูตร 3.คู่มือเกณฑ์มาตรฐานสากล แพทยศาสตร์ศึกษา WFME 4.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

 ราชวิทยาลัย จุฬารักษ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ		หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา			
		ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)			
		หมายเลขเอกสาร (Document Number) :		แก้ไขครั้งที่ (Revision) :	
		มีผลบังคับใช้ (Effective Date) :		หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 8 / 10	
เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร					
					พ.ศ.2557
ลำดับ	ผังการปฏิบัติงาน	รายละเอียดขั้นตอน การปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	เอกสารที่เกี่ยวข้อง
		2.3 กำหนดผู้กำกับดูแล และ ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ระดับ หลักสูตร 3.จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ หลักสูตร 4.จัดทำระบบการจัดเก็บข้อมูลและ ระบบการติดตามข้อมูลตาม องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ระดับ หลักสูตร 5.จัดทำ Timeline การนำข้อมูลลง เว็บไซต์และระบบ CHE QA Online ระดับหลักสูตร	4.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งาน ประกันคุณภาพ การศึกษา		5.แผนดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 6.ปฏิทินการปฏิบัติงานงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ หลักสูตร 7.ปฏิทินการศึกษา ประจำปีการ ศึกษา 2561
3	ดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) ↓	1.ดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตามแผน 1.1 รายงานการใช้งบประมาณ 1.2 รายงานผลการดำเนินงานโครงการ /กิจกรรมตามแผน 2.จัดเก็บข้อมูลตามองค์ประกอบและ ตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพ (ระบบ สารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร 3.จัดทำรายงานการประเมินตนเอง รอบ 12 เดือน ระดับหลักสูตร 4.นำข้อมูลลงเว็บไซต์ และระบบ CHE QA Online	1.คณะกรรมการ ดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร 2.นักวิชาการศึกษาประจำ หลักสูตร 3.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งาน ประกันคุณภาพ การศึกษา	ทุกปี การศึกษา และ ปีงบประมาณ	1.คู่มือเกณฑ์ AUN-QA Vesion 3.0 2.คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการ สาธารณสุข ระดับคณะและ ระดับหลักสูตร 3.แผนดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 4.ปฏิทินการปฏิบัติงานงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ หลักสูตร 5.ระบบ CHE QA Online
4	ประเมินคุณภาพ (Check) ↓	1.กำกับ ติดตามการดำเนินงานตาม ปฏิทิน ระดับหลักสูตร 2.กำกับ ติดตามการจัดเก็บข้อมูล ตาม Timeline ระดับหลักสูตร 3.วิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง รอบ 12 เดือน และจัดทำรายงาน ผลการวิพากษ์รายงานการประเมิน ตนเอง 3.ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 4.รายงานผลการประเมินคุณภาพการ ศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรเสนอต่อ คณะกรรมการบริหารคณะ คณะ กรรมการประจำคณะ คณะกรรมการ	1.คณะกรรมการ ดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร 2.คณะกรรมการวิพากษ์ รายงานการประเมิน ตนเอง ระดับหลักสูตร 3.ผู้ช่วยคณบดีฝ่าย ประกันคุณภาพ การศึกษา 4.นักวิชาการศึกษาประจำ หลักสูตร	สิ้นสุด ปีการศึกษา	1.ระบบสารสนเทศเพื่อการประกัน คุณภาพ 2.รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร ประจำปีการ ศึกษา 2561 3. รายงานผลการวิพากษ์รายงาน การประเมินตนเอง ระดับ หลักสูตร รอบ 12 เดือน ประจำปี การศึกษา 2561 4.รายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2561

 ราชวิทยาลัย จุฬารักษ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) : แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) : หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 9 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

ลำดับ	ผังการปฏิบัติงาน	รายละเอียดขั้นตอน การปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	เอกสารที่เกี่ยวข้อง
		ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ คณะกรรมการ ประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ และสภาราชวิทยาลัย จุฬาภรณ์	5.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งานประกัน คุณภาพการศึกษา		
5	การเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) ↓	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ ระดับหลักสูตร	1.คณะกรรมการ ดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 2.คณะกรรมการบริหาร หลักสูตร 3.ผู้ช่วยคณบดีฝ่าย ประกันคุณภาพ การศึกษา 4.นักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติหน้าที่งาน ประกันคุณภาพ การศึกษา	สิ้นสุด ปีการศึกษา	แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2562
6	จุดสิ้นสุด				

6. มาตรฐานงาน มีระบบและกลไกที่สอดคล้องตามแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 7. ระบบติดตามและประเมินผล 7.1 การติดตามและประเมินผลตามยุทธศาสตร์คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศ ทั้งด้านวิชาการ การวิจัย ความเป็นผู้นำ และความเป็นมนุษย์ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่มีความโดดเด่นและเป็นที่ต้องการของประเทศ โดยเน้นการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองการแก้ไขปัญหาสุขภาพของประชาชน ตัวชี้วัดที่ 1.2 จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการประกันคุณภาพมาตรฐานสากล (หลังจากหลักสูตรเปิดใน 3 ปี) (หลักสูตร/ปี) โดยเริ่มนับในปีงบประมาณ พ.ศ.2564 7.2 การติดตามแผนการดำเนินงาน การจัดทำรายงานประเมินตนเอง การวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง ระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ และแผนพัฒนาคุณภาพ โดยคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 7.3 การติดตามการดำเนินงานโครงการ โดย แบบประเมินโครงการ/กิจกรรม 7.4 การติดตามการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
--

 ราชวิทยาลัย จุฬารักษ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬารักษ์	หน่วย/งาน (Unit /Division) : งานประกันคุณภาพการศึกษา
	ประเภทเอกสาร (Document Type) : แนวทางการปฏิบัติงาน (Work Procedure)
	หมายเลขเอกสาร (Document Number) : แก้ไขครั้งที่ (Revision) :
	มีผลบังคับใช้ (Effective Date) : หน้า/จำนวนหน้า (Page No.) : 10 / 10

เรื่อง (Subject) : ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะ และระดับหลักสูตร

8. เอกสารอ้างอิง

8.1 กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

8.2 คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557

8.3 คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

8.4 คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข ระดับคณะและระดับหลักสูตร

8.5 คู่มือเกณฑ์ ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE GUIDE TO AUN-QA ASSESSMENT AT PROGRAMME LEVEL VERSION 3.0

8.6 เกณฑ์ TMC.WFME.BME. Standards (2017) และคำอธิบายประกอบเกณฑ์ สถาบันรับรองมาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ (สมพ.) หรือ Institute for Medical Education Accreditation (IMEAc)

8.7 ประกาศราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

8.8 คู่มือการใช้งานระบบ CHE QA Online

